

Przed III Zjazdem Krajowym PIIB

Kończy się proces organizacji Izby, formowania jej struktury i zasad ich działania. Przystąpienie Polski do UE oznaczało dla samorządu zawodowego inżynierów budownictwa m.in. rozwiązanie problemu uznawania kwalifikacji zawodowych w budownictwie cudzoziemców podejmujących pracę w Polsce. Rada Krajowa uchwaliła w celu uregulowania tych spraw regulamin, który w całości wraz z załącznikami, publikujemy na s. 4-10.

Opinie UZP

Zgodnie z zapowiedzią kontynuujemy publikację opinii prawnych Urzędu Zamówień Publicznych, dotyczących budzących wątpliwości przepisów, z dziedziny zamówień publicznych.

Ceny w budownictwie

Na s. 34-35 prezentujemy pierwsze przybliżenie cen, materiałów budowlanych i obiektów w I półroczu 2004 r. Przedstawiamy zestawienie cen minimalnych, maksymalnych i uśrednionych, które ilustruje tendencje rynkowe zmienności tych cen na rynku, ze stycznia, kwietnia i maja br.

Rynek

Cieszymy się też, że coraz więcej czasopism specjalistycznych prezentuje swoje wydawnictwa w IB.

SAMORZĄD ZAWODOWY

- 2 ▶ **Przed III Zjazdem Krajowym PIIB**
- 4 ▶ **Regulamin postępowania w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w budownictwie w Polsce osób z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej wraz z załącznikami**
- 11 ▶ **Zjazd Sprawozdawczy w Lublinie**
- 12 ▶ **III Zjazd Świętokrzyskiej OIIB**
- 14 ▶ **III Zjazd Dolnośląskiej OIIB**

BIULETYNY

- 15 ▶ **Biuletyn Informacyjny Podlaskiej OIIB**

PYTANIA I ODPOWIEDZI

- 17 ▶ **Zgłaszanie i likwidacja szkód z obowiązkowego ubezpieczenia OC członków PIIB**
- 20 ▶ **Inżynier budownictwa zawodem zaufania publicznego w świetle orzecznictwa TK**
- 22 ▶ **Zawód zaufania publicznego**

INŻYNIER W UNII

- 23 ▶ **Podstawowe pojęcia prawodawstwa UE przydatne dla inżynierów cd.**
- 26 ▶ **Inżynier Kontraktu a Komisja Rozjemstwa w Sporach w Warunkach Kontraktowych FIDIC-2000**

PRAWO

- 28 ▶ **Kalendarium**
- 30 ▶ **Opinie UZP**

RYNEK

- 34 ▶ **Zmiany cen w budownictwie po wejściu do UE**
- 37 ▶ **Czasopisma specjalistyczne (numery kwietniowe i majowe)**

Wydawca: Wydawnictwo PIIB sp. z o.o.
00-050 Warszawa, ul. Świętokrzyska 14a
tel.: (0-22) 336 14 81, www.piib.org.pl
Prezes Zarządu: Tadeusz Nawracaj
Redaktor naczelna: Barbara Mikulicz-Traczyk
Sekretarz redakcji: Aleksandra Lemańska
Korekta: Małgorzata Kozłowska
Reklama: Agata Dławichowska-Głuszczyk
Druk: Wojskowe Zakłady Graficzne
ul. Grzybowska 77, 00-844 Warszawa
tel.: (0-22) 620-12-61
Skład: Fabryka Promocji
tel.: (0-22) 448-57-56

Nakład: 91 000 egz.

Przed III Zjazdem Krajowym PIIB

Członkowie PIIB: na koniec 2002 r. – 80 193 osób
na koniec 2003 r. – 98 710 osób
na koniec maja 2004 r. – 102 434 osób

Szkodowość z tytułu wykonywania zawodu inżyniera budownictwa w 2003 r.:
zgłoszone szkody – 64
wysokość roszczeń – 1 659 442,27 zł

Rzeczoznawcy:
W 2003 r. wpłynęło 17 wniosków o przyznanie tytułu rzeczoznawcy budowlanego.
Nadano 9 tytułów Pozostałe sprawy w toku

Delegaci:
na Krajowy Zjazd – 213 osób
na zjazdy izb okręgowych – 2 718 osób
w zjazdach okręgowych udział wzięło – 1 727 osób

Izba samorządu zawodowego inżynierów budownictwa powołana została w roku 2002. Rozpoczęty wówczas proces jej organizacji, formowania struktur i zasad ich działania kończy się. W tym czasie, zgodnie z zamierzeniem ustawodawcy, samorząd stopniowo przejmował i nadal przejmuje przypisane mu zadania, pozostające poprzednio w kompetencji administracji państwowej. W tym czasie miała miejsce formalna akcesja Polski do Unii Europejskiej, a to dla samorządu zawodowego inżynierów budownictwa znaczyło konieczność rozwiązania kwestii uznawania w naszym kraju kwalifikacji zawodowych inżynierów z krajów unijnych. Ze względów oczywistych należało również ujednoclić system zdobywania uprawnień budowlanych, system ubezpieczenia OC inżynierów.

Zasięg i skala działania samorządu wymagały podjęcia działań zmierzających w kierunku wydawania ogólnopolskiego czasopisma dla inżynierów budownictwa. Niezależnie od tego, realizując jedno ze swoich prioryte-

towych zadań, Izba na bieżąco podejmowała wiele interwencji w obronie zawodowych interesów członków Izby.

Dwa lata to dużo jest, ale i mało. Nie wszystkie działania zakończone zostały sukcesem, ale dziś z perspektywy minionego czasu trudno przecenić zdobyte doświadczenia, a poza tym nie myli się tylko ten, kto nic nie robi.

Ponieważ zbliża się moment oceny działalności Izby, czyli III Krajowy Zjazd PIIB, zatem ostatnie, przedzjazdowe posiedzenie Rady Krajowej, które odbyło się w Warszawie w dniu 19 maja br. miało charakter podsumowujący.

Poza protokołem z poprzedniego posiedzenia w dniu 24 marca br. oraz regulaminem Zjazdu i porządkiem jego obrad omówione i przyjęte zostały:

1. Regulamin postępowania w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w budownictwie w Polsce osób z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej (publikujemy go

Do okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej wpłynęły 124 sprawy z czego:

- ▶ W 59 sprawach wszczęto postępowanie wyjaśniające
- ▶ W 9 przypadkach odmówiono wszczęcia postępowania
- ▶ 37 spraw umorzono
- ▶ Pozostałe w toku

Do Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej wpłynęły zażalenia do 24 spraw.

Do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego w 2003 roku wpłynęło 7 spraw, z których:

- ▶ 1 została umorzona
- ▶ 1 uchylona i skierowana do właściwego sądu okręgowego
- ▶ 1 zakończona została ukaraniem winnego
- ▶ 2 zostały odesłane z uwagi na niewłaściwość KSD
- ▶ 1 odesłana w celu złożenia zażalenia w sposób prawidłowy
- ▶ 1 sprawa nie została zakończona w 2003 roku

Do sądów okręgowych wpłynęły 52 sprawy.

wraz z załącznikami na s. 4-10)

2. Zaktualizowane Zasady gospodarki finansowej PIIB i budżet na rok 2004

3. Zasady gospodarki finansowej i budżet PIIB na rok 2005

4. Sprawozdanie Krajowej Rady na III Krajowy Zjazd PIIB

5. Zmiany w następujących dokumentach:

- ▶ Statut Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa
- ▶ Regulamin Krajowej Komisji Rewizyjnej
- ▶ Regulamin Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej

naczelną Inżyniera Budownictwa Barbara Mikulicz-Traczyk, przedstawiła sytuację związaną z wydawanym przez spółkę PIIB pismem. Zwróciła uwagę na oczekiwania czytelników związane z zakresem prezentowanych w piśmie materiałów. Pytania i sugestie, zgłaszane w tej sprawie do redakcji miesięcznika, koncentrują się wokół tematów praktycznych, które mogą być wykorzystane w pracy inżynierów. Podkreśliła też, że pismo nie ma jeszcze ostatecznego kształtu – cały czas trwa praca nad jego opracowa-

W 2003 r. odbyły się 2 sesje egzaminacyjne. Do egzaminu dopuszczono 2 899 osób.

Uprawnienia uzyskało 1 718 osób.

Do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej złożono 92 odwołań.

fikacyjnej

- ▶ Regulamin Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej
- ▶ Regulamin Okręgowych Rad
- ▶ Regulamin Okręgowych Komisji Rewizyjnych

6. Sprawozdanie Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej za rok 2003

7. Sprawozdanie Krajowego Sądu Dyscyplinarnego za rok 2003

Powyższe dokumenty przedstawione zostaną III Krajowemu Zjazdowi Sprawozdawczemu.

Po omówieniu spraw związanych z przygotowaniem dokumentów na Zjazd, redaktor

niem. Nawiązując do kwestii finansowych związanych z wydawaniem miesięcznika wyjaśniła, że Zarząd spółki wydającej miesięcznik cały czas prowadzi usilne starania o pozyskanie jak największej liczby reklamodawców.

Przyjęta została uchwała, którą Krajowa Rada PIIB postanawia, że 50 proc. kosztów wysyłki czterech kolejnych wydań miesięcznika Inżynier Budownictwa pokryją okręgowe izby samorządu zawodowego inżynierów budownictwa.

▷ red.

W 2003 roku opracowany został Centralny Zestaw Pytań Egzaminacyjnych na Uprawnienia Budowlane. Dla jego obsługi stworzony został program komputerowy.

Na koniec 2003 roku w bazie znajdowało się 1692 pytania testowe i 981 ustnych.

Zmieniające się przepisy prawne powodują, że cały czas trwają prace nad weryfikacją i aktualizacją pytań.

Regulamin

postępowania w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w budownictwie w Polsce osób z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej

§ 1

Aktami regulującymi uznawanie kwalifikacji zawodowych w budownictwie osób będących obywatelami państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej przez Polską Izbę Inżynierów Budownictwa są, w szczególności:

- 1) ustawa z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954 z późn. zm.),
- 2) ustawa z dnia 10 maja 2002 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności (Dz. U. Nr 71, poz. 655 z późn. zm.),
- 3) ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.),
- 4) ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42 z późn. zm.),
- 5) ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016 z późn. zm.),
- 6) rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie wzoru formularzy składanych w postępowaniu o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. z 2003 r. Nr 8, poz. 94),
- 7) rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie upoważnienia organów i jednostek do uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych (Dz. U. Nr 237, poz. 2007),
- 8) rozporządzenie Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 30 grudnia 1994 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. z 1995 r. Nr 8, poz. 38 z późn. zm.),
- 9) rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 września 2002 r. w sprawie wzorów i sposobu prowadzenia rejestrów osób posiadających uprawnienia budowlane

oraz ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie (Dz. U. Nr 62, poz. 565),

10) statut Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa,

11) regulamin Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

§ 2

1. Regulamin stosuje się do osób będących obywatelami państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej, które posiadają kwalifikacje zawodowe do wykonywania zawodu regulowanego odpowiadającego samodzielnym funkcjom technicznym w budownictwie w Polsce.

2. Osoby niespełniające warunków określonych w ust. 1 mają prawo ubiegać się o uzyskanie uprawnień budowlanych na zasadach ogólnych określonych w odrębnych przepisach obowiązujących w Polsce.

§ 3

Krajowa Rada Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, zwana dalej „Krajową Radą”, na wniosek Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, zwanej dalej „Komisją Kwalifikacyjną”, uznaje kwalifikacje zawodowe osób będących obywatelami państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej, w zakresie specjalności, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2-5 ustawy – Prawo budowlane.

§ 4

1. Prowadzenie postępowania sprawdzającego należy, z upoważnienia Krajowej Rady, do kompetencji Komisji Kwalifikacyjnej.

2. Wydawanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego odpowiadającego samodzielnym funkcjom technicznym w budownictwie należy do kompetencji Krajowej Rady.

3. Przewodniczący Komisji Kwalifikacyjnej powołuje spośród członków Komisji zespół sprawdzający w składzie od 3 do 5 osób oraz wyznacza przewodniczącego i sekretarza.

Krajowa Rada

Polskiej Izby

Inżynierów

Budownictwa

uchwałą z 19 maja

2004 r. zatwierdziła

regulamin

postępowania

w sprawie

uznawania

kwalifikacji

zawodowych

cudzoziemców (...)

Regulamin

obowiązuje od

1 czerwca 2004 r.

§ 5

1. Osoba ubiegająca się o uznanie kwalifikacji zawodowych nadanych w państwie Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub Konfederacji Szwajcarskiej, składa wniosek w języku polskim do Krajowej Rady.

2. Wzór wniosku określają przepisy rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie wzoru formularzy składanych w postępowaniu o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. z 2003 r. Nr 8, poz. 94).

3. Do wniosku należy dołączyć:

1) życiorys zawodowy;
2) dokument potwierdzający posiadanie prawa do wykonywania zawodu regulowanego w państwie Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub Konfederacji Szwajcarskiej, który odpowiada samodzielnym funkcjom technicznym w budownictwie w Polsce lub

3) odpis dyplomu ukończenia studiów wyższych lub świadectwa ukończenia średniej szkoły technicznej oraz

4) dokument potwierdzający odbycie praktyki zawodowej:

▶ dwuletniej, w przypadku ukończenia studiów wyższych albo

▶ czteroletniej, w przypadku ukończenia średniej szkoły technicznej

przy sporządzaniu projektów lub na budowie, wydany przez właściwą instytucję w państwie Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub Konfederacji Szwajcarskiej;

5) dowód uiszczenia opłaty za postępowanie;

6) kopię ważnego dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy.

4. Uwierzytelnione dokumenty w języku obcym są składane wraz z tłumaczeniem na język polski sporządzonym przez tłumacza przysięgłego.

§ 6

Wniosek o uznanie kwalifikacji zawodowych, przewodniczący Komisji Kwalifikacyjnej kieruje do zespołu sprawdzającego.

§ 7

1. W przypadku stwierdzenia braków we wniosku, przewodniczący zespołu sprawdzającego nakłada, w drodze postanowienia, na wnioskodawcę ubiegającego się o uznanie kwalifikacji zawodowych obowiązek usunięcia braków w określonym terminie. Wzór postanowienia stanowi załącznik nr 1 do regulaminu.

2. Po otrzymaniu kompletnego wniosku zespół sprawdzający wyznacza wnioskodawcy termin

rozmowy. Rozmowa dotyczy wykształcenia i praktyki zawodowej oraz odbywa się w języku polskim.

3. Na podstawie dokumentów i rozmowy, o której mowa w ust. 2, zespół sprawdzający formułuje wniosek w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego odpowiadającego samodzielnym funkcjom technicznym w budownictwie.

4. Zespół sprawdzający rozstrzyga w sprawie zwykłą większością głosów. W razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego zespołu.

5. Z postępowania zespół sprawdzający sporządza protokół. Wzór protokołu stanowi załącznik nr 2 do regulaminu.

6. Protokół zespołu sprawdzającego przewodniczący Komisji Kwalifikacyjnej przekazuje Krajowej Radzie.

§ 8

1. Krajowa Rada lub wyłoniony przez Prezesa Krajowej Rady spośród jej członków co najmniej trzyosobowy zespół orzekający, orzeka w drodze decyzji:

1) o uznaniu kwalifikacji zawodowych osób będących obywatelami państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej lub

2) o odmowie uznania kwalifikacji zawodowych osób, o których mowa w pkt 1, w przypadku niespełnienia wymagań określonych przepisami, o których mowa w § 1 regulaminu.

2. Organem odwoławczym od decyzji, o której mowa w ust. 1, jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

3. Postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych powinno się zakończyć wydaniem decyzji nie później, niż w terminie czterech miesięcy od dnia przedstawienia przez wnioskodawcę niezbędnych dokumentów. Wzory decyzji, o których mowa w ust. 1, stanowią załączniki nr 3 i 4 do regulaminu.

§ 9

W zakresie nieuregulowanym regulaminem stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 10

Członkowie zespołu sprawdzającego powołanego na podstawie § 4 oraz członkowie zespołu orzekającego Krajowej Rady powołanego na podstawie § 8 otrzymują wynagrodzenie według zasad i w wysokości ustalonej przez Krajową Radę.

Integralną
częścią
regulaminu
są cztery
załączniki

zał. nr 1
do regulaminu postępowania w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w budownictwie w Polsce
osób z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej

.....
Pieczęć PIIB

Warszawa, dnia 200 . . r.

sygn. akt

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 33 pkt 9 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 Nr 5, poz.42 z późn. zm.), §1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie upoważnienia organów i jednostek do uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych (Dz. U. Nr 237, poz. 2007), art. 12a ust.1, 2 i 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016 z późn. zm.) oraz art. 3, art. 5 ust.1 i art. 7 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954), w związku z art. 123 i art. 64 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz.1071, z późn. zm.) i § 8 ust. 4 rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 30 grudnia 1994 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. z 1995 r. Nr 8, poz. 38 z późn. zm.) postanawiam nałożyć na

Pana/Panią
urodzonego/urodzoną
zamieszkałego/zamieszkałą
obowiązek uzupełnienia wniosku o uznanie kwalifikacji zawodowych

Powyższe braki należy uzupełnić w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego postanowienia.

Uzasadnienie

.....
.....
.....
.....
.....

(podstawa prawna stwierdzonych braków)

Po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu wnioski pozostają bez rozpatrzenia.

Postanowienie niniejsze jest ostateczne i nie przysługuje na nie zażalenie.

Przewodniczący zespołu sprawdzającego
Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej

Otrzymują:

1. Wnioskodawca
.....
.....
2. a/a

zał. nr 3
do regulaminu postępowania w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w budownictwie w Polsce
osób z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej

.....
Pieczęć PIIB

Warszawa, dnia 200 . . r.

sygn. akt

DECYZJA

Na podstawie art. 33 pkt 9 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 Nr 5, poz.42 z późn. zm.), §1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie upoważnienia organów i jednostek do uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych (Dz. U. Nr 237, poz. 2007), art. 12a ust.1, 2 i 4 art.88a pkt.1 lit. b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016 z późn. zm.) oraz art. 3, art. 5 ust.1 i art. 7 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954), w związku z art. 104 §1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz.1071, z późn. zm.) i rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 30 grudnia 1994 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. z 1995r. Nr 8, poz. 38 z późn. zm.)

Krajowa Rada Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa uznaje kwalifikacje zawodowe

Pana/Pani.....
urodzonego/urodzonej.....
zamieszkałego/zamieszkałej.....
.....
w specjalności:
- do projektowania bez ograniczeń/w ograniczonym zakresie;
- do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń/w ograniczonym zakresie.

Uzasadnienie

Krajowa Rada Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa na podstawie protokołu postępowania w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w budownictwie w Polsce osób z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej stwierdziła, że:

Pan/Pani
posiada wymagane wykształcenie i praktykę zawodową i może wykonywać zawód regulowany odpowiadający samodzielnym funkcjom technicznym w budownictwie w Polsce w zakresie określonym niniejszą decyzją.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, za pośrednictwem Krajowej Rady Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Zespół orzekający Krajowej Rady
Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa
1.
2.
3.

Otrzymują:

1. Wnioskodawca
.....
2. a/a
3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego

zał. nr 2

do regulaminu postępowania w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w budownictwie w Polsce osób z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej

Polska Izba Inżynierów Budownictwa
Krajowa Komisja Kwalifikacyjna
Zespół sprawdzający nr

Warszawa, dnia 200. . r.

PROTOKÓŁ POSTĘPOWANIA Nr

w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w budownictwie w Polsce
osoby z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej

Pan/Pani:
nazwisko rodowe:
data urodzenia: kraj urodzenia:
miejsce urodzenia: obywatelstwo:
adres zamieszkania:
tytuł naukowy/zawodowy:

Na posiedzeniu w dniu: zespół sprawdzający w składzie:

- 1. _____ przewodniczący
- 2. _____
- 3. _____
- 4. _____
- 5. _____ sekretarz

działając na podstawie aktów określonych przez Polską Izbę Inżynierów Budownictwa w § 1. Regulaminu postępowania w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w budownictwie w Polsce osób z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej, przeprowadził postępowanie w stosunku do wnioskodawcy wymienionego w protokole.

WYNIK POSTĘPOWANIA

1. Sprawdzone kompletność wniosku oraz dokumentów, o których mowa w § 5 ust. 3 regulaminu:
 - a) życiorys zawodowy
 - b) dokument potwierdzający posiadanie prawa do wykonywania zawodu regulowanego odpowiadającego samodzielnym funkcjom technicznym w budownictwie w Polsce.
 - c) odpis dyplomu ukończenia studiów wyższych lub świadectwa ukończenia średniej szkoły technicznej.
(rodzaj wykształcenia)
(tytuł zawodowy, specjalność zawodowa)
 - d) dokument potwierdzający odbycie praktyki zawodowej:
 - przy sporządzaniu projektów:
(liczba miesięcy trwania praktyki i charakter zatrudnienia oraz rodzaj dokumentu)
 - na budowie:
(liczba miesięcy trwania praktyki i charakter zatrudnienia oraz rodzaj dokumentu)
 - e) dowód uiszczenia opłaty za postępowanie:

zał. nr 2
do regulaminu postępowania w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w budownictwie w Polsce
osób z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej

- f) kopię dowodu tożsamości:
- g) inne dokumenty:
2. Dokumenty złożone przez wnioskodawcę ubiegającego się o uznanie kwalifikacji zawodowych w budownictwie w Polsce:
- a) uznaje się za kompletne;
 - b) stwierdza się następujące braki:
 - c) wydaje się postanowienie o obowiązku uzupełnienia wniosku do dnia.
 - d) stwierdza się, że po bezskutecznym upływie terminu wniosek pozostaje bez rozpatrzenia.
3. Wnioskodawca ubiegający się o uznanie kwalifikacji zawodowych w budownictwie w Polsce:
- a) spełnia kryteria formalne;
 - b) nie spełnia następujących kryteriów formalnych:
4. Rozmowę przeprowadzono w dniu
5. W wyniku postępowania zespół sprawdzający proponuje:
- a) uznanie kwalifikacji zawodowych w budownictwie w Polsce
w specjalności:
 - do projektowania bez ograniczeń/w ograniczonym zakresie;
 - do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń/w ograniczonym zakresie; - b) odmowę uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego odpowiadającego samodzielnym funkcjom technicznym w budownictwie w Polsce.
6. Zespół sprawdzający przekazuje protokół Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej z wnioskiem o wydanie decyzji o:
- a) uznaniu kwalifikacji zawodowych w budownictwie w Polsce;
 - b) odmowie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego odpowiadającego samodzielnym funkcjom technicznym w budownictwie w Polsce.

Podpisy członków zespołu sprawdzającego:

1.
2.
3.
4.
5.

zatwierdzam

Przewodniczący Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej PIIB

zał. nr 4
do regulaminu postępowania w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w budownictwie w Polsce
osób z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej

.....
Pieczęć PIIB

Warszawa, dnia 200 . . r.

sygn. akt

DECYZJA

Na podstawie art. 33 pkt 9 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 Nr 5, poz.42 z późn. zm.), §1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie upoważnienia organów i jednostek do uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych (Dz. U. Nr 237, poz. 2007), art. 12a ust.1, 2 i 4 art.88a pkt.1 lit. b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016 z późn. zm.) oraz art. 3, art. 5 ust.1 i art. 7 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954), w związku z art. 104 §1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz.1071, z późn. zm.) i rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 30 grudnia 1994 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. z 1995r. Nr 8, poz. 38 z późn. zm.)

Krajowa Rada Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa odmawia uznania kwalifikacji zawodowych

Pana/Pani.....
urodzonego/urodzonej.....
zamieszkałego/zamieszkałej.....

.....
do wykonywania zawodu regulowanego odpowiadającego samodzielnym funkcjom technicznym w budownictwie w Polsce.

Uzasadnienie

Krajowa Rada Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa na podstawie protokołu postępowania w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w budownictwie w Polsce osób z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej stwierdziła, że:

Pan/Pani:
nie posiada

.....

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, za pośrednictwem Krajowej Rady Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Zespół orzekający Krajowej Rady
Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

1.
2.
3.

Otrzymują:

1. Wnioskodawca
.....
2. a/a
3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego

Zjazd Sprawozdawczy w Lublinie

II Zjazd Sprawozdawczy Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa odbył się w siedzibie Domu Technika w Lublinie 16 kwietnia 2004 r. Obrady Zjazdu trwały 7 godzin.

Frekwencja Delegatów na Zjazd wynosiła 65 proc. Obecnych było 127 delegatów na 195 uprawnionych do udziału w Zjeździe.

W obradach Zjazdu uczestniczyło 18 zaproszonych gości, w tym prezes PIIB prof. Zbigniew Grabowski, przewodnicząca Krajowej Komisji Rewizyjnej Krystyna Korniak-Figa, przedstawiciele Wojewody, Urzędu Miasta i Politechniki Lubelskiej, zaprzyjaźnionych samorządów zawodowych: Izby Architektów, Izby Rzemieślniczej, lokalnej prasy, prezesi stowarzyszeń NOT.

Obrady Zjazdu przebiegały zgodnie z uchwalonym porządkiem i regulaminem obrad.

Na Zjeździe uchwalono i zatwierdzono wszystkie podstawowe dokumenty Izby, tj.:

- ▶ budżet na rok 2004,
- ▶ udzielono absolutorium dla Rady LOIIB,
- ▶ przyjęto do realizacji plan pracy Rady na 2004 r.,
- ▶ przyjęto sprawozdania z działalności wszystkich organów LOIIB za rok 2003,
- ▶ podjęto 7 uchwał dotyczących między innymi funkcjonowania Izby w 2004 r.,
- ▶ przyjęto do realizacji wnioski delegatów.

Do Komisji Uchwał i Wniosków wpłynęło 14 wniosków, z których przyjęto do realizacji 10.

Delegaci na Zjazd wypowiedzieli się za zwiększoną częstotliwością szkoleń, szerszym udziałem w konferencjach branżowych, utrzymaniem dotychczasowej formy biuletynu, efektywniejszym działaniem istniejących zespołów problemowych oraz powołaniem nowych zespołów, tj. ds. nauki i ds. etyki zawodowej, nawiązaniem współpracy z sąsiednimi krajami, w których działają Izby Inżynierów Budownictwa.

Prezes PIIB i przewodniczący LOIIB informowali o działalności Rady Krajowej, podejmowanych przedsięwzięciach legislacyjnych, współpracy z organizacjami unijnymi i międzynarodowymi oraz przygotowaniach do Zjazdu Krajowego Izby.

Delegaci zgłosili wnioski, które zostaną przesłane do rozpatrzenia na Zjeździe Krajowym, m.in.:

- ▶ wprowadzenia uściśleń ustawowych w zakresie projektów budowlanych i wykonawczych, głównie w branży sanitarnej,
- ▶ rozszerzenia listy osób sprawujących samo-

dzielne funkcje w budownictwie,

▶ wprowadzenia specjalności hydrotechnicznej (lub wodno-melioracyjnej) i specjalizacji w zakresie instalacji sanitarnych,

▶ ujednoczenia programów nauczania upoważniających do nadawania uprawnień budowlanych,

▶ weryfikacji Statutu i regulaminów organów Izby w zakresie ich spójności i zgodności z ustawą.

Wnioski i spostrzeżenia:

1. Zjazd był dobrze przygotowany organizacyjnie i merytorycznie. Sprawozdanie Rady i Projekt budżetu były dodatkowo opublikowane w Biuletynie informacyjnym LOIIB.

2. Delegaci na Zjazd więcej dyskutowali o działalności merytorycznej Izby, mniej o szczegółach związanych z wydatkowaniem środków.

3. Działalność Izby wymaga tworzenia nowych zespołów problemowych. Szczególnym zainteresowaniem cieszą się problemy prawne związane z ochroną członków oraz interpretacją przepisów.

4. W celu usprawnienia przebiegu obrad wydaje się niezbędny zakup lub wypożyczenie nowoczesnego urządzenia do nagłośnienia sali i przeprowadzenia głosowań.

▶ mgr inż. **JANUSZ IBERSZER**
Przewodniczący Obrad Zjazdu

III Zjazd Świętokrzyskiej OIIB

▼
Liczba
członków
na koniec
marca:
2997 osób

W dniu 17.04.2004 r. odbył się III Zjazd Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa – wzięło w nim udział 65 osób, tj. 80 proc. stanu osobowego delegatów. Polską Izbę Inżynierów Budownictwa reprezentował Andrzej Bratkowski. W obradach wzięli też udział zaproszeni goście z wojewódzkich władz samorządowych i organizacji technicznych – założycieli Izby. Wszystkich zebranych powitał przewodniczący Rady Izby Marian Jantura, który następnie zaproponował na przewodniczącego obrad Stanisława Zielińskiego – członka Rady PIIB.

Po przyjęciu porządku obrad Zjazdu przez delegatów i załatwieniu spraw formalnych – niezbędnych dla prawidłowego jego przebiegu – przystąpiono do składania sprawozdań. Jako pierwszemu udzielono głosu przewodniczącemu Rady Izby. W swoim wystąpieniu przedstawił on działalność Rady i Prezydium Izby w 2003 roku, zwracając uwagę na następujące problemy:

- ▶ zakończenie prac związanych z organizacją biura Izby (powiększenie powierzchni biurowej do ponad 140 m², pełne wyposażenie w niezbędny sprzęt biurowy oraz zatrudnienie pracowników,
- ▶ wprowadzenie szkoleń dla członków Izby w zakresie ogólnym i branżowym w Kielcach i w terenie,
- ▶ powołanie Komisji i Komitetów działających na rzecz członków Izby,
- ▶ tworzenie jednostek Izby (biur terenowych).

Sprawozdanie z realizacji budżetu za 2003 rok i propozycję wpływów i wydatków na 2004 rok przedstawił skarbnik Izby - Zbigniew Dusza. Obydwa sprawozdania stanowiły podstawę dyskusji, w której najczęściej poruszano: zbyt

wysokie składki na rzecz PIIB i ŚOIIB, które powodują kumulację dużych sum. Delegaci na Krajowy Zjazd zostali zobowiązani do działań zmierzających do obniżenia składek od 2005 roku. Zastanawiano się także nad ewentualną koniecznością wykupu lokalu Izby, gdyż lokaty bankowe nie stanowią dziś żadnej atrakcji. Dyskutanci uważają też, że opłaty egzaminacyjne na uprawnienia budowlane są również elementem drenażu, już i tak bardzo skromnych zasobów finansowych młodej kadry technicznej.

Zjazd przyjął do wiadomości, że 61 osób zawieszono w prawach członków (zaległość w opłatach składek ponad 6 miesięcy), a prawie 460 osób skreślono ze stanu Izby, gdyż zaległości w opłatach składek przekroczyły już 12 miesięcy. Stan osobowy Izby na dzień 1.01.2004 r. wynosił 2843 członków i od początku roku stale się powiększa, osiągając 7.04.2004 r. – 2997 członków.

Sprawozdania: Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej, Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej i Sądu Dyscyplinarnego zostały przyjęte.

Wystąpienie przewodniczącej Okręgowej Komisji Rewizyjnej było bardzo szczegółowe i profesjonalne. Wykazano w nim, co jeszcze należy usprawnić, aby obsługa członków Izby była bardziej ich satysfakcjonująca. Podkreślono duże zaangażowanie nie tylko etatowej obsługi biura Izby, ale także pozostałych członków władz Izby. Po takiej ocenie wniosek OKR o udzielenie absolutorium Radzie Izby i jej Prezydium był już tylko uwieńczeniem dzieła.

Delegaci jednogłośnie udzieleni absolutorium Radzie Izby za 2003 rok.

▶ **MARIAN JANTURA**

Przewodniczący Rady ŚWKOIIB

Protokół Komisji Uchwał i Wniosków III Zjazdu Świętokrzyskiej OIIB

Kielce 17.04.2004 r.

I. Wybrana w głosowaniu jawnym KOMISJA UCHWAŁ I WNIOSKÓW ukonstytuowała się następująco:

- kol. Andrzej Pieniążek – przewodniczący Komisji

- kol. Tomasz Marcinowski – sekretarz Komisji

- kol. Jan Gąsior – członek Komisji

- kol. Mieczysław Kasprzyk – członek Komisji.

II. III Zjazd Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa podjął następujące uchwały;

1. O udzieleniu absolutorium Radzie ŚOIIB z działalności i wykonania zadań za rok 2003.

2. O przyjęciu sprawozdań z działalności:

- Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

- Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

- Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej

- skarbnika Izby z realizacji budżetu w 2003 roku.

3. O przyjęciu budżetu ŚOIIB na 2004 rok.

4. O wygaśnięciu mandatów następujących delegatów na Zjazd Okręgowy:

- Adamski Jerzy

- Nawara Tadeusz

- Rukat Zdzisław

- Sadowski Maciej

- Szrek Grażyna

- Wojciechowska Wiesława

w związku z Uchwałą Rady Izby o skreśleniu ich z listy członków Izby, ze względu na nieopłacanie składek,

oraz o niepowołanie na ich miejsce innych delegatów z tych okręgów, w których byli wybrani, jak również, o niepowołanie do organów Izby, których byli członkami, innych osób w ich miejsce.

Poszczególne Uchwały były oddzielnie przyjmowane w głosowaniach jawnych.

III. Komisja Uchwał i Wniosków po wysłuchaniu dyskusji nad sprawozdaniami i projektem budżetu ŚOIIB na 2004 rok, zaproponowała podjęcie Uchwały w sprawie przyjęcia następujących wniosków:

1. Zobowiązać Radę i Biuro ŚOIIB do ustalenia zakresu działalności i opracowania Regulaminu funkcjonowania terenowych filii Biura Izby.

2. Upoważnić delegatów ŚOIIB na Zjazd Krajowy Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa do wystąpienia na Zjeździe Krajowym z wnioskiem o:

- urealnienie wysokości składek członkowskich, mając na względzie poziom kosztów funkcjonowania Izb Okręgowych i Izby Krajowej

- obniżenie opłat za egzaminy na uprawnienia budowlane.

3. Rozważyć możliwość zapewnienia członkom Izby dostępu do Internetu w biurze Izby, poprzez wydzielenie właściwego stanowiska komputerowego.

4. Zapewnić właściwą pomoc prawną członkom Izby.

5. Rozważyć możliwość zorganizowania pełnienia dyżurów przez rzeczoznawców budowlanych w celu udzielenia fachowej pomocy członkom Izby.

6. Upoważnić Radę Izby do rozpoznania możliwości przeznaczenia rezerw finansowych występujących w budżecie na 2004 r. na inwestycje, poprzez np. wykupienie na własność zajmowanych pomieszczeń przez biuro Izby, lub na ewentualnie inne przedsięwzięcia na rzecz członków Izby.

7. Wprowadzić w ŚOIIB księgowość komputerową.

8. Rozwijać działalność szkoleniową, zapewniając członkom Izby właściwą o niej informację.

9. Przy opracowywaniu budżetów na lata następne, w części opisowej uzasadnić wielkość poszczególnych pozycji.

III Zjazd Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w głosowaniu jawnym podjął Uchwałę o podjęciu wyszczególnionych wyżej wniosków.

▷ Komisja Uchwał i Wniosków

III Zjazd Dolnośląskiej OIIB

**Liczba
zarejestrowanych
członków
przekracza
9 900 osób**

W dniu 21.04.2004 r. we Wrocławiu odbył się III Zjazd DOIIB, w którym uczestniczyło 90 ze 144 uprawnionych delegatów.

Przewodniczący Rady DOIIB Jerzy Jasieńko przywitał delegatów i zaproszonych gości, w tym wiceprezesa KR PIIB, przedstawiciele Dolnośląskiego Urzędu Marszałkowskiego, Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Wojewódzkiego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego, przewodniczących Izby Architektów, Izby Urbanistów oraz stowarzyszeń FSNT NOT. Na przewodniczącego Zjazdu wybrano Antoniego Pobihona oraz powołano Prezydium. Wybrana Komisja Mandatowa stwierdziła prawomocność Zjazdu.

Po przedstawieniu sprawozdań (za okres od kwietnia 2003 do kwietnia 2004 roku) z działalności organów DOIIB:

- ▶ Rady,
- ▶ Komisji Kwalifikacyjnej,
- ▶ Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej,
- ▶ Sądu Dyscyplinarnego,
- ▶ Komisji Rewizyjnej,

wywiązała się dyskusja dotycząca ich działalności. Na wszystkie pytania dotyczące sprawozdań udzielane były wyjaśnienia przez przewodniczących poszczególnych organów.

W głosowaniu jawnym delegaci jednogłośnie przyjęli przedstawione sprawozdania.

Wniosek Komisji Rewizyjnej o udzielenie absolutorium Radzie DOIIB również został przyjęty jednogłośnie.

Po przerwie obiadowej delegaci podjęli dyskusję nad dalszymi kierunkami działalności DOIIB.

Poruszano wiele spraw, które w większości dotyczyły Unii Europejskiej, w tym:

- ▶ roli inżyniera polskiego,
- ▶ przygotowania członków DOIIB przez odpowiednie szkolenia do pełnienia funkcji inżyniera w tych krajach,

▶ nawiązania kontaktów oraz współpracy z izbami samorządu zawodowego inżynierów budownictwa krajów UE.

Delegaci zaakceptowali działania Rady w zakresie:

- ▶ zakupu przyszłej siedziby DOIIB wraz z jej adaptacją,
- ▶ funkcjonowania funduszu zapomóg losowych dla członków DOIIB,
- ▶ przygotowania szkoleń dla członków DOIIB (między innymi z zakresu procedur FIDIC, nowych norm europejskich tzw. „eurokodów”),
- ▶ dofinansowania udziału członków DOIIB w konferencjach i szkoleniach rekomendowanych przez DOIIB.

W wyniku dyskusji delegaci przegłosowali przyjęcie do realizacji 11 uchwał, z których dwie będą zgłoszone na III Krajowym Zjeździe PIIB:

▶ dotycząca zmniejszenia wysokości składek członkowskich i na ubezpieczenie do łącznej wysokości 300 zł rocznie,

▶ dotycząca stosowania cenników projektowych IPB (ponowne wystąpienie).

Na tym Obrady III Zjazdu Dolnośląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa zostały zakończone.

▶ KAZIMIERZ HAZNAR

Wiceprzewodniczący Rady DOIIB

Fot. 1

Od lewej: Przewodniczący Rady Jerzy Jasieńko, Prezydium Zjazdu: Teresa Bilińska, Elżbieta Suppon, Antoni Pobihon, Barbara Pawnuik, Andrzej Danielecki

Fot. 2

Delegaci Izby podczas głosowania

Fot. 3

Zaproszeni goście i delegaci

Inżynier doinformowany

Biuletyn Informacyjny Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Bieżące informacje dotyczące działalności Izby i najistotniejsze wydarzenia z dziedziny budownictwa - to główna treść Biuletynu Informacyjnego, który trafia do prawie trzech tysięcy członków Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z terenu województwa podlaskiego.

Podlaska OIIB obejmuje swoim zasięgiem teren województwa podlaskiego. O istotnych dla inżynierów faktach i ważniejszych wydarzeniach budowlanych „pi-sze” Biuletyn Informacyjny.

Biuletyn POIIB jest kwartalnikiem, ukazującym się od ubiegłego roku. Pod koniec maja 2004 roku wydany zostanie już piąty jego numer. Zazwyczaj jest to wydawnictwo 16-stronnicowe, z czego cztery strony – drukowane są w kolorze. Całość uzupełniają kredowa kolorowa okładka; format A4. Artykuły redakcyjne uzupełniają płatne ogłoszenia firm z branży budowlanej. Biuletyn ukazuje się w nakładzie ok. 3 tys. egz. i trafia bezpłatnie do wszystkich członków Izby. Osoby niezrzeszone w Izbie, a zainteresowane lekturą Biuletynu mogą go otrzymywać odpłatnie.

O zawartości poszczególnych numerów Biuletynu decyduje Rada Programowa, w skład której wchodzi jedenastu członków Izby, oraz przedstawiciel wydawcy. Zarówno zawartość merytoryczna, jak i szata graficzna pisma są opracowywane przez Radę Programową.

– Chcielibyśmy, aby członkowie Izby mieli satysfakcję z jej działalności. Powyższe będzie spełnione tylko wtedy, gdy członkowie mają dostęp do informacji. A to z kolei zapewni im Biuletyn - mówi Ryszard Dobrowolski, przewodniczący Rady POIIB.

mgr inż. Ryszard Dobrowolski

Na łamach Biuletynu znajdują się informacje o sprawach dotyczących: organizacji, pracy i wydarzeń w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa oraz – co jest szczególnie ważne dla członków – w Izbie Podlaskiej. Inżynierowie są na bieżąco informowani o aktualnych przepisach budowlanych i ich zmianach. Publikowane są terminy i tematy szkoleń organizowanych przez Izbę, dla swoich członków, a później krótkie z nich relacje, zawierające najistotniejsze wnioski. Zamieszczane są sprawozdania nt. realizacji największych, nietypowych czy też charakterystycznych inwestycji budowlanych województwa podlaskiego. Ukazały się już artykuły m.in. o budowie tunelu w Białymstoku, która jest prowadzona w nowatorski sposób, o ciepłowni w Czarnej Białostockiej, która wykorzystując piecze opalane trocinami, ogrzewa 10-tysięczne miasto. Zwracamy uwagę na ważne wydarzenia z branży budowlanej w regionie i kraju. Poszczególne tematy dotyczą różnych branż skupionych w Izbie.

W opinii członków Izby Biuletyn w pełni spełnia ich oczekiwania. Tym niemniej Rada Programowa stale pracuje nad uatrakcyjnieniem wydawnictwa.

► mgr inż. RYSZARD DOBROWOLSKI
Przewodniczący Rady POIIB

Do 30 czerwca 2004 r.

tylko **530** zł netto
(646,60 zł brutto)

Warto zgłosić się już teraz!

Oszczędzasz ponad **20%**

■ Jak powinny być sformułowane warunki kontraktowe na roboty budowlane zgodnie z ustawą Prawo zamówień publicznych?

■ Co powinna zawierać dokumentacja projektowa i program funkcjonalno-użytkowy, aby prawidłowo oszacować wartość zamówienia publicznego?

■ Jaka jest rola specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót w realizacji umowy o roboty budowlane?

■ Czy znasz już zasady określania wartości przedmiotu zamówienia publicznego – sporządzania kosztorysu inwestorskiego, określania planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych z uwzględnieniem Wspólnego Słownika Zamówień?

■ Jaka jest rola Inżyniera Kontraktu (inspektora nadzoru) w przygotowaniu przetargu oraz realizacji i rozliczeniu kontraktu na roboty budowlane?

■ Jak najefektywniej zarządzać kosztami w procesie budowlanym?

INŻYNIER BUDOWLANY

W ZARZĄDZANIU KONTRAKTAMI W ZAMÓWIENIACH PUBLICZNYCH

PATRONAT HONOROWY NAD KONFERENCJĄ OBJĘLI

TOMASZ CZAJKOWSKI
PREZES URZĘDU
ZAMÓWIEŃ PUBLICZNYCH

**MINISTERSTWO
INFRASTRUKTURY**

ZBIGNIEW GRABOWSKI
PREZES KRAJOWEJ RADY
POLSKIEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

Prezentowane referaty będą obejmowały cały proces inwestycji budowlanych i udział inżyniera projektanta, inżyniera kontraktu (zarządzającego umową), inżyniera budowy (kierownika budowy) a także w szczególności inżyniera ds. kosztów (kosztorysanta) w ich realizacji.

Problematyka ta stała się szczególnie ważna w związku z nową ustawą Prawo zamówień publicznych, a także ze względu na wstąpienie Polski do Unii Europejskiej.

Gorąco zapraszamy do udziału w konferencji, na której będą Państwo mogli wyrazić swoje poglądy i wziąć udział w dyskusji dotyczącej zakresu praw, obowiązków i właściwych zachowań inżyniera w realizacji kontraktów.

Konferencja odbędzie się w Ciechocinku w „Sanatorium Pod Tężniami”. Całkowity koszt udziału jednej osoby składa się z opłaty za udział w konferencji oraz kosztu zakwaterowania i wyżywienia. **Opłata konferencyjna wynosi**

690 zł + VAT, a w okresie rabatowym, który będzie trwał do 30 czerwca br.: 530 zł + VAT. Cena ta obejmuje uczestnictwo w sesjach konferencyjnych, materiały konferencyjne oraz udział w kolacji integracyjnej.

Pobyty w Ciechocinku zarezerwowany jest od 13 października od godz. 16⁰⁰ do zakończenia konferencji 15 października. Proponujemy Państwu do wyboru różne warianty zakwaterowania i wyżywienia: wysoki standard oferuje „Sanatorium pod Tężniami” (miejsce konferencji), standard ekonomiczny – Sanatorium MSWiA (mieszczące się w bliskim sąsiedztwie). Na zgłoszeniu uczestnictwa prosimy zaznaczyć wybrane miejsce zakwaterowania. Koszty zakwaterowania i wyżywienia uczestnicy konferencji opłacają we własnym zakresie.

Wybór miejsca zakwaterowania możliwy jest do wyczerpania rezerwacji!

ORGANIZATORZY KONFERENCJI

SPONSORZY KONFERENCJI

PATRONAT MEDIALNY

OSRODEK WDRÓŻEN
EKONOMICZNO-
ORGANIZACYJNYCH
BUDOWNICTWA PROMOCJA

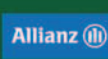
IZBA
PROJEKTOWANIA
BUDOWLANEGO

POLSKI ZWIĄZEK
INŻYNIERÓW
I TECHNIKÓW
BUDOWNICTWA

DETERMANN
POLYMER

Allianz

LICZ I BUDUJ

Inżynier
budownictwa

budowlany

MIJESJCOWOŚĆ I DATA

OWEOB PROMOCJA Sp. z o.o. tel/fax: (22) 622-13-06
ul. Hoża 50, 00-682 Warszawa NIP: 526-021-04-41

ZGŁOSZENIE UCZESTNICTWA

ZGŁASZAMY NIŻEJ WYMIENIONE OSOBY NA X KONFERENCJĘ NAUKOWO-TECHNICZNA:
INŻYNIER BUDOWLANY W ZARZĄDZANIU KONTRAKTAMI W ZAMÓWIENIACH PUBLICZNYCH
organizowaną w Ciechocinku w dniach 14-15 października 2004 r.:

LP.	IMIĘ I NAZWISKO	STANOWISKO W ZAKŁADZIE PRACY

ZGŁASZAJĄCY (DANE DO FAKTUROWANIA):

Nr telefonu:

Nr faksu:

e-mail:

NIP:

□□□□-□□□□

DOKŁADNA NAZWA ZAKŁADU PRACY, ADRES Z KODEM POCZTOWYM

PRZY ZGŁOSZENIU I OPŁACENIU UCZESTNICTWA DO DNIA **30 CZERWCA 2004 r.:**

CENA JEDNOSTKOWA **530 zł + 22% VAT = 646,60 zł** x OSÓB = zł

Kwota zł została przelana na konto OWEOB PROMOCJA Sp. z o.o. w Warszawie, w BPH PBK SA Warszawa
na nr konta **70 10600076 0000320000644786** z zaznaczeniem „Konferencja – Ciechocinek”

Koszty przejazdu do Ciechocinka uczestnicy pokrywają w ramach delegacji wystawionej przez jednostkę delegującą.

REZERWACJA WYBRANEGO WARIANTU ZAKWATEROWANIA I WYŻYWIENIA:
(koszty zakwaterowania i wyżywienia uczestnicy konferencji opłacają we własnym zakresie w miejscu zakwaterowania – prosimy jedynie o zaznaczenie rezerwacji odpowiedniego pokoju)

☐ WYSOKI STANDARD POKOJ JEDNOOSOBOWY	ok. 290 zł +VAT dla <input type="text"/> OSÓB
☐ WYSOKI STANDARD MIEJSCE W POKOJU DWUOSOBOWYM	ok. 230 zł +VAT dla <input type="text"/> OSÓB
☐ STANDARD EKONOMICZNY POKOJ JEDNOOSOBOWY	ok. 205 zł +VAT dla <input type="text"/> OSÓB
☐ STANDARD EKONOMICZNY MIEJSCE W POKOJU DWUOSOBOWYM	ok. 125 zł +VAT dla <input type="text"/> OSÓB

Wybór miejsca zakwaterowania możliwy jest do wyczerpania rezerwacji!

Upoważniam firmę OWEOB PROMOCJA Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przy ul. Hożej 50, do wystawienia faktury bez podpisu odbiorcy.

Jestem osobą fizyczną, nie prowadzącą działalności gospodarczej:

TAK
 NIE

PODPIS DYREKTORA

PIECZĄTKA ZAKŁADU PRACY

ZAPRASZAMY DO UDZIAŁU W KONFERENCJI!

SZCZEGÓLNE INFORMACJE:

tel.: (22) 622-13-06 wew. 130, fax: (22) 622-13-06 wew. 101, 105, 125
e-mail: m.miskiewicz@sekocenbud.pl

Zgłaszanie i likwidacja szkód z obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej członków PIIB

W niniejszym numerze „Inżyniera” chcielibyśmy szerzej omówić kwestię zgłaszania i likwidacji szkód z obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej członków Izby w ramach umowy generalnej. Z licznych zapytań kierowanych do nas wynika, że sprawa ta ma dla Państwa szczególne znaczenie, jako najbardziej istotny element funkcjonowania ubezpieczenia obowiązkowego.

Pojęcie szkody, rodzaje szkód

W ujęciu teoretycznym pojęcie szkody definiuje się jako naruszenie prawnie chronionych dóbr i interesów poszkodowanego. Wyraża się ona w powstaniu określonego uszczerbku majątkowego, stanowiącego różnicę między obecnym stanem majątkowym poszkodowanego, a stanem hipotetycznym, który by istniał, gdyby szkody nie wyrządzone. Może to być zarówno zmniejszenie aktywów poszkodowanego, jak i zwiększenie pasywów. Szkada dotyczy nie tylko strat, jakie poniósł poszkodowany, może także dotyczyć utraconych korzyści, które ten mógłby osiągnąć.

Obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody rzeczowe, szkody osobowe (i ich następstwa – np. utracone korzyści) oraz szkody majątkowe niebędące następstwem szkody rzeczowej ani osobowej. Szkadą rzeczową jest szkoda w mieniu, polegająca na uszkodzeniu lub zniszczeniu rzeczy, np. zawalenie się wadliwie zaprojektowanego budynku. Szkada osobowa polega na spowodowaniu śmierci, uszkodzeniu ciała lub rozstroju zdrowia poszkodowanego. Trzecia kategoria szkód jest najtrudniejsza do zdefiniowania. Chodzi tu o takie zdarzenia, których przyczyną nie

jest ani szkoda na mieniu, ani na osobie, a jednak w ich wyniku powstaje uszczerbek u poszkodowanego. Szkody takie mają charakter finansowy. Jako przykład takiej szkody można wskazać koszty przebudowy wadliwie zaprojektowanego obiektu: sam obiekt nie został uszkodzony (brak szkody rzeczowej), a jednak trzeba ponieść określone koszty.

Obowiązki inżyniera w toku likwidacji szkód

Podstawowym obowiązkiem ubezpieczonego z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia jest obowiązek niezwłocznego – dokonanego nie później niż w terminie 14 dni od pozyskania takiej wiadomości – powiadomienia zakładu ubezpieczeń o zgłaszanym roszczeniu, mogącym skutkować odpowiedzialnością cywilną ubezpieczonego i stosowanie się do wskazówek ubezpieczyciela. Warunki umowy nakładają na ubezpieczonego także obowiązek zawiadamiania bez zbędnej zwłoki zakładu ubezpieczeń oraz brokera o każdej okoliczności mającej wpływ na powstanie szkody.

W praktyce zatem ubezpieczony członek Izby powinien powiadomić zakład ubezpieczeń o powstałej szkodzi – najpóźniej w momencie dwóch tygodni od daty wpłynięcia do niego roszczeń odszkodowawczych. Nie trzeba jednak czekać do tej chwili – w zawiadomieniu można, a nawet należy, poinformować ubezpieczyciela o samym fakcie zajścia zdarzenia, z którego dopiero w przyszłości wyniknąć może szkoda i roszczenia poszkodowanego. Umożliwi to zakładowi ubezpieczeń wcześniejsze zajęcie

się sprawą i przygotowanie odpowiedniej dokumentacji. Analogicznie w przypadku, jeżeli przeciwko inżynierowi wszczęto postępowanie karne, administracyjne, cywilne lub inne mogące rodzić odpowiedzialność z tytułu umowy ubezpieczenia, zobowiązany on jest natychmiast zawiadomić o tym fakcie ubezpieczyciela.

W sytuacji, kiedy szkoda już powstała ubezpieczony ma obowiązek starać się zapobiec jej zwiększaniu. W trakcie postępowania likwidacyjnego na żądanie zakładu ubezpieczeń ubezpieczony powinien udzielać wyjaśnień, dostarczać dowodów potrzebnych do ustalenia okoliczności i rozmiarów szkody oraz ustalenia jego odpowiedzialności.

Jednocześnie nie jest on uprawniony do zaspokajania lub uznania roszczeń poszkodowanego bez uprzedniej zgody ubezpieczyciela. Ubezpieczony po dokonanym zgłoszeniu szkody powinien wyjaśnić poszkodowanemu, że jego roszczenie zostało przekazane do ubezpieczyciela, który będzie rozpatrywał okoliczności szkody, kwestię odpowiedzialności za jej powstanie oraz ustalał wysokość odszkodowania i dokonywał jego ewentualnej wypłaty.

Zakres obowiązków ubezpieczonego ma ścisły związek z istotą ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. W ubezpieczeniu tym zakład ubezpieczeń ma za zadanie bronić swojego ubezpieczonego klienta przed roszczeniami osób trzecich. Z tego też powodu między tymi stronami musi istnieć ścisłe współdziałanie i współpraca w toku likwidacji szkód.

Cele i przebieg postępowania likwidacyjnego

Procedurę rozpatrywania przez ubezpieczyciela zgłaszanych roszczeń o świadczenie ubezpieczeniowe, wynikające z danej umowy ubezpieczenia, określa się mianem postępowania likwidacyjnego. Rozpoczyna się ona od zgłoszenia roszczenia lub zdarzenia objętego ubezpieczeniem, kończy zaś wydaniem pisemnego oświadczenia ubezpieczyciela o przyznaniu lub odmowie świadczenia. Należy pamiętać, że postępowanie likwidacyjne nie jest postępowaniem administracyjnym regulowanym przepisami kpa. Jego zasady określone są w treści umowy ubezpieczenia oraz innych obowiązujących przepisach prawa cywilnego (ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych i inne).

W terminie 7 dni od daty zgłoszenia szkody zakład ubezpieczeń potwierdza jego przyjęcie, informując o tym brokera, ubezpieczonego, poszkodowanego oraz jednostkę właściwą do przeprowadzenia likwidacji szkody, oraz przeprowadza postępowanie dotyczące ustalenia stanu faktycznego zdarzenia, zasadności zgłoszonych roszczeń i wysokości odszkodowania, informując jednocześnie, jakie dokumenty są potrzebne do ustalenia odszkodowania.

W trakcie postępowania wyjaśniającego zakład ubezpieczeń opiera się na różnych źródłach dowodowych, takich jak: oświadczenia ubezpieczonego i poszkodowanego, dokumenty, zeznania świadków, oględziny miejsca szkody przez likwidatora, opinie rzeczoznawców, ekspertów, biegłych itp., ustalenia własne, orzeczenia sądów.

Celem postępowania likwidacyjnego jest wyjaśnienie okoliczności zdarzenia, przyczyn i skutków zdarzenia, istnienia lub nie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za skutki zdarzenia oraz ustalenie rozmiaru szkody i odszkodowania. W toku tego postępowania zakład ubezpieczeń musi odpowiedzieć na kilka zasadniczych pytań: czy inżynier jest ubezpieczony w ramach umowy? Czy szkoda powstała w okresie ochrony ubezpieczeniowej? Czy szkoda wynika ze sprawowania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie przez ubezpieczonego? Czy inżynier ponosi odpowiedzialność za szkodę? Czy zakład

ubezpieczeń ponosi odpowiedzialność za szkodę? Jaka jest wysokość szkody? Komu należy wypłacić odszkodowanie i w jakiej wysokości?

W przypadku odmowy wypłaty odszkodowania w treści decyzji odmownej zakład ubezpieczeń wskazuje okoliczności oraz podstawę prawną, uzasadniającą całkowitą lub częściową odmowę wypłaty, podaje przyczyny odmowy wiarygodności okolicznościom dowodowym podniesionym przez osobę zgłaszającą roszczenie, a także poucza o możliwości dochodzenia roszczeń na drodze sądowej.

Odmowa wypłaty odszkodowania z ubezpieczenia obowiązkowego może nastąpić jedynie w ściśle określonych okolicznościach. Szkoda może powstać przed zawarciem umowy albo wynikać z okoliczności, które nie obciążają odpowiedzialności inżyniera. Może być również tak, że szkoda jest objęta jednym z wyłączeń odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń, które przytoczone są w treści umowy generalnej zgodnie z rozporządzeniem ministra finansów z 11 grudnia 2003 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. nr 220, poz. 2174). Przyczyną odmowy może być brak ubezpieczenia danej osoby (np. z uwagi na nieopłacenie składki).

Formularz zgłoszenia szkody

Prawidłowo dokonane zgłoszenie szkody powinno zawierać następujące informacje:

- ▶ datę umowy generalnej, tj. w roku 2003 – umowa generalna z 23.09.2002 roku, w roku 2004 – umowa generalna z 11.12.2003 roku;
- ▶ numer polisy, tj. w roku 2003 – certyfikat ubezpieczeniowy nr 110600008330, w roku 2004 – polisa nr: 000-04-430-05826000;
- ▶ dane ubezpieczonego członka Izby („sprawcy” szkody), tj. imię, nazwisko, adres, telefon, faks, e-mail, nr członkowski;
- ▶ dane poszkodowanego;
- ▶ dane świadków zdarzenia;
- ▶ dane osób do kontaktu w sprawie;
- ▶ datę powstania zdarzenia, tj. wykonania lub zaniechania czynności powodującej szkodę;
- ▶ datę powstania szkody;
- ▶ datę zgłoszenia roszczeń przez poszkodowanego;
- ▶ opis przedmiotu szkody;

- ▶ miejsce szkody;
- ▶ szacunkową wartość szkody;
- ▶ oświadczenie ubezpieczonego, czy do szkody doszło na skutek jakichkolwiek zaniedbań, zaniechania obowiązków lub nienależytego wykonania zobowiązania;
- ▶ opis przyczyn i okoliczności powstania zdarzenia oraz podstawy roszczenia poszkodowanego.

Zgłoszenie powinno być podpisane przez zgłaszającego szkodę oraz opatrzone datą. W celu przyspieszenia likwidacji szkody do zgłoszenia szkody należy dołączyć kopię zaświadczenia o członkostwie w Izbie oraz kopię posiadanych uprawnień budowlanych.

Należy podkreślić, że szkodę zgłosić może zarówno ubezpieczony członek Izby, jak i sam poszkodowany. Obowiązek zgłoszenia szkody zgodnie z umową generalną (a tym samym przewidziane umową terminy na dokonanie tej czynności) obciąża jednak wyłącznie ubezpieczonego.

Zgłoszenie szkody może nastąpić przez wypełnienie i przesłanie specjalnie opracowanego formularza, dostępnego na stronie internetowej Izby www.piib.org.pl, który należy przesłać do brokera:

Hanza Brokers Sp. z o. o.,
80-241 Gdańsk, ul. Grunwaldzka 48/50
faks (0-58) 341-89-47

lub Allianz
TU Allianz Polska S. A.,
00-791 Warszawa, ul. Chocimska 17

Departament Likwidacji Szkód,
faks (0-22) 529-40-33

W formularzu zgłoszenia szkody jest mowa o dacie powstania zdarzenia, dacie powstania szkody oraz dacie zgłoszenia roszczenia. W niektórych sytuacjach faktycznych mogą być to te same daty, w niektórych zaś trzy różne. Datą powstania zdarzenia jest data wykonania (lub zaniechania wykonania)

określonej czynności, w następstwie której wynika szkoda. Przykładowo, w przypadku szkód wynikłych z błędów projektowych datą tą będzie więc okres opracowania dokumentacji projektowej. Datą powstania szkody jest moment, w których szkoda ujawni swoje skutki, np. dzień wystąpienia katastrofy budowlanej. Jeszcze inną datą może być data zgłoszenia roszczeń do ubezpieczonego przez poszkodowanego. Umowa nie precyzuje przy tym wymaganej formy zgłoszenia tych roszczeń. Ze względów proceduralnych i dowodowych należałoby jednak uznać jako obowiązującą formę pisemną.

Z powyższego wynika, że od momentu popełnienia działania lub zaniechania powodującego szkodę, do momentu ujawnienia jej skutków, a tym bardziej do momentu zgłoszenia roszczenia, może minąć długi czas, nawet kilka lat. Jak zatem kształtuje się odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń? Z punktu widzenia obowiązkowego ubezpieczenia OC decydujące jest to, czy szkoda została wyrządzona w okresie udzielanej ochrony. Według umowy generalnej odpowiedzialnością zakładu ubezpieczeń objęte są roszczenia osoby poszkodowanej, dotyczące szkód będących następstwem działań i zaniechań, które zaistniały w okresie ubezpieczenia, choćby osoba poszkodowana zgłosiła je po tym okresie. Tak więc, jeżeli szkoda powstanie po okresie ubezpieczenia, czy też dopiero wtedy zostaną zgłoszone roszczenia, nie ma to wpływu na działanie ubezpieczenia. Umowa ubezpieczenia kładzie akcent na moment działania lub zaniechania, nie zaś na moment powstania szkody. Zatem wszystkie czynności zawodowe członków Izby wykonywane przed 1 stycznia 2003 roku nie są objęte obowiązkowym ubezpieczeniem nawet wówczas, jeżeli dopiero teraz szkody zostaną ujawnione lub zgłoszone.

Termin wypłaty odszkodowania

Ubezpieczyciel jest zobowiązany do wypłaty odszkodowania w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W przypadku gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności, wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe.

W terminie 30-dniowym zakład ubezpieczeń zawiadamia na piśmie uprawnionego o przyczynach niemożności zaspokojenia jego roszczeń w całości lub w części, jak również o przypuszczalnym terminie zajęcia ostatecznego stanowiska względem roszczeń uprawnionego. W terminie tym zakład ubezpieczeń powinien wypłacić również bezsporną część odszkodowania. Warto pamiętać o tej możliwości ubiegania się o częściową wypłatę – zakład ubezpieczeń dokonuje jej w sytuacji, gdy nie ma wątpliwości, co do faktu istnienia odpowiedzialności ubezpieczonego i zasadności roszczenia, a trwa np. dokładne szacowanie wysokości szkody. Maksymalny termin na zakończenie likwidacji szkody to 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że jest zależny od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego.

Przykłady szkód

W tym miejscu chcielibyśmy przytoczyć kilka przykładów spraw szkodowych, będących przedmiotem postępowania likwidacyjnego z obowiązkowego ubezpieczenia OC, w dotychczasowej praktyce jego funkcjonowania. Do zakładów ubezpieczeń zgłoszone zostały m.in. następujące szkody i zdarzenia:

- katastrofa budowlana – zawalenie się budowanego parkingu;
- omyłkowa wycinka drzew z prywatnej posesji podczas prac przygotowawczych;
- straty inwestora spowodowane błędnym projektem okablowania budynku;
- nieprawidłowy projekt konstrukcji dachu budynku mieszkalnego;
- spowodowanie pożaru dachu w trakcie prac remontowych;
- zalanie mieszkań przez dach w trakcie prac remontowych (niewłaściwe zabezpieczenie dachu na czas prac); uszkodzenie pojazdu wskutek opadnięcia tynku z budynku;
- uszkodzenie kabla światłowodowego w trakcie prac budowlanych;
- awaria instalacji podczas uruchamiania zasilania awaryjnego kotłowni z agregatu prądotwórczego;
- uszkodzenie rury gazowej w trakcie wykonywania wykopów;
- dokonanie zamówienia stolarki okiennej i drzwiowej niezgodnie z projektem;
- uszkodzenie ciała poszkodowanego wskutek nieoznakowania i niezabezpieczenia miejsca robót drogowych;

► spowodowanie zwarcia, uszkodzenie maszyny i zatrzymanie produkcji w trakcie prac przy rozdzielni;

► uszkodzenie płyty reklamowej w restauracji w trakcie naprawy i wymiany źródeł oświetlenia.

Mamy nadzieję, że w miarę zakończenia postępowań likwidacyjnych w wyżej wskazanych i innych sprawach, będziemy mieli okazję przedstawić Państwu bardziej szczegółowy ich opis, z omówieniem procedur stosowanych przez zakład ubezpieczeń w toku rozpatrywania roszczeń.

Asysta brokera

Zadaniem brokera jako doradcy i reprezentanta Izby w zakresie ubezpieczenia jest także nieodpłatne świadczenie usług, tzw. asysty szkodowej. Obejmują one pomoc w prawidłowym dokonaniu zgłoszenia szkody, jego przyjęciu i przesłaniu do zakładu ubezpieczeń, potwierdzenie faktu objęcia członka Izby ubezpieczeniem na dany okres ubezpieczenia, pomoc w skompletowaniu dokumentacji niezbędnej do oceny zasadności roszczeń i wyliczenia odszkodowania, nadzorowanie przebiegu likwidacji szkody, w celu zagwarantowania terminowego zakończenia likwidacji szkody, a także – w razie potrzeby - pomoc w toku postępowania odwoławczego od decyzji zakładu ubezpieczeń. Broker prowadzi internetowy serwis poświęcony ubezpieczeniom na stronie www.piib.org.pl, jest dostępny również pod numerem uruchomionej specjalnie dla inżynierów infolinii 0 801 384 666.

W przypadku jakichkolwiek pytań lub wątpliwości dotyczących poruszonych kwestii lub gdy zaistnieje potrzeba skorzystania z pomocy w toku likwidacji szkód - należy kontaktować się z brokerem.

▷ opracowanie: **MARCIN MROZIŃSKI**

Hanza Brokers

Przypominamy, że we wszelkich kwestiach dotyczących obowiązkowego ubezpieczenia OC, w tym w sprawach związanych ze zgłaszaniem i likwidacją szkód oraz zawarciem ubezpieczeń dodatkowych, należy kontaktować się z brokerem:

Hanza Brokers Sp. z o.o.

tel. (0-58) 345-53-14, infolinia 0-801-384-666
faks (0-58) 341-89-47, hanza@hanzabrokers.com.pl

Inżynier budownictwa zawodem zaufania publicznego w świetle orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego

Zaliczenie zawodu inżyniera budownictwa w poczet zawodów zaufania publicznego jest ze wszech miar zasadne i zasługuje na akceptację. Tradycja traktowania tego zawodu w sposób szczególny wywodzi się już z okresu międzywojennego. W tamtym czasie zawód budowniczego był traktowany jako zawód zaufania publicznego ze względu na wagę prawidłowości jego wykonywania dla bezpieczeństwa życia i zdrowia obywateli oraz mienia znacznej wartości, a także ze względu na konieczność posiadania wysoko specjalistycznej wiedzy zawodowej przez osoby mające prawo do używania tego szaczonego tytułu zawodowego.

Członkowie korporacji inżynierów i techników budownictwa dla należytego wykonywania zawodowych uprawnień i obowiązków wymagają stałego samokształcenia, posiadania wysokich kwalifikacji zawodowych, ale także moralnych i etycznych. Osobom tym inwestorzy powierzają dorobek całego życia, wierząc, że efektem ich działań będzie bezpieczny, zdrowy i estetyczny rodzinny dom lub miejsce pracy.

To zaufanie musi być poparte rzeczywistym działaniem. Samorząd zawodowy zapewnia należytą dbałość o działanie swoich członków - zgodnie z zasadami etyki zawodowej oraz sztuki budowlanej.

Wejście w życie ustawy spowodowało możliwość pełnego dochodzenia przez klientów korzystających z usług inżynierów budownictwa dochodzenia w postępowaniu dyscyplinarnym swoich praw związanych z niewłaściwym wykonywaniem obowiązków zawodowych.

Należy podkreślić, że kwestie podnoszone w uzasadnieniu do projektu rozstrzygnął już Trybunał Konstytucyjny, badając zgodność z art. 17 ust. 1 Konstytucji art. 17 i art. 66 ustawy z 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 1991 r. nr 8, poz. 27; z 1995 r. nr 120, poz. 576; z 1997 r. nr 60, poz. 369; z 1998 r. nr 106, poz. 668; z 2000 r. nr 114, poz. 1189).

Trybunał, wyrokiem z 22 maja 2001 r. K 37/00 (OTK 2001/4/86), uznał zgodność tych przepisów z Konstytucją.

Skarga dotyczyła wymogu obligatoryjnej przynależności do izb lekarsko-weterynaryjnych lekarzy weterynarii, w tym mających uprawnienia przed wejściem w życie ustawy.

Trybunał podkreślił w wyroku, że wolność wykonywania zawodu, jako konstytucyjne prawo obywatela, zagwarantowane w art. 65 ust. 1 Konstytucji, nie ma charakteru absolutnego, a reguły jego ograniczenia określić może ustawa. Wskazane wyżej przesłanki, wynikające z art. 17 ust. 1 Konstytucji, nie mogą prowadzić do wniosku, że przynależność do struktur organizacyjnych samorządu zawodowego powinna opierać się na zasadach dobrowolności.

Skoro, w interesie publicznym i dla ochrony danej korporacji zawodowej, samorząd ma sprawować kontrolę nad prawidłowością wykonywania zawodu i czyni to w imieniu władzy publicznej, to nie można się zgodzić z postulatem, aby część osób wykonujących zawód była poza strukturami samorządowymi i nie podlegała tej kontroli.

Swoboda zrzeszania się, zagwarantowana w art. 58 ust. 1 Konstytucji i w Europejskiej Karcie Społecznej, dotyczy wolności i praw politycznych i odnosi się do stowarzyszeń, związków zawodowych i partii politycznych. Nikomu nie można nakazać przynależności do tych organizacji. Zasada ta nie dotyczy samorządów zawodowych, albowiem ich organy sprawują kontrolę nad prawidłowością wykonywania zawodu, którą zaleciła im władza publiczna.

Należy podkreślić, że Trybunał Konstytucyjny uznał za zgodny z Konstytucją art. 66 ustawy, zgodnie z którym lekarze weterynarii, którzy w dniu wejścia w życie ustawy mieli uprawnienia do wykonywania zawodu na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów i zawód ten wykonywali, zostają z urzędu wpisani do rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej, na której obszarze wykonują zawód.

Pierwszy z powyższych przepisów ustanawia więc obowiązek uzyskania wpisu do rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej przez każdego lekarza weterynarii, posiadającego prawo wykonywania zawodu, który zamierza podjąć wykonywanie zawodu na terenie tej izby. Konsekwencją drugiego przepisu, będącego zresztą przepisem przejściowym, jest wyeliminowanie sytuacji, w której zawód lekarza weterynarii wykonywaliby, choćby przejściowo, lekarze niebędący członkami izby lekarsko-weterynaryjnej.

Z kolei art. 17 ust. 1 Konstytucji RP stanowi, że w drodze ustawy można tworzyć samorządy zawodowe, reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę nad należytych wykonywaniem tych

zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Natomiast ust. 2 przewiduje możliwość tworzenia w drodze ustawy również innych rodzajów samorządu. Przy czym samorzady te nie mogą naruszać wolności wykonywania zawodu ani ograniczać wolności podejmowania działalności gospodarczej.

W świetle przepisów art. 17 Konstytucji, w Rzeczypospolitej Polskiej funkcjonować mogą „samorzady zawodowe, reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego” (ust. 1) oraz „inne rodzaje samorządu” (ust. 2). Te „inne rodzaje samorządu” z ust. 2 obejmują również, a contrario, „samorzady zawodowe osób niewykonywujących zawodów zaufania publicznego”. Należy podkreślić, że reżim prawny obu rodzajów samorządu z art. 17 Konstytucji nie jest identyczny.

W szczególności dla samorządów zawodowych w ust. 1 Konstytucja określiła główny cel ich funkcjonowania, jakim jest „sprawowanie pieczy nad należyтым wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony”. Pociąga to za sobą przymusowość przynależności do samorządu wszystkich osób, które uważa się za wykonujące tego rodzaju zawody.

Z kolei „innym rodzajem samorządu”, o których mowa w ust. 2, Konstytucja nie określiła żadnych celów, ustanowiła natomiast pewne granice ich aktywności. Samorzady te nie mogą naruszać wolności wykonywania zawodu ani ograniczać wolności podejmowania działalności gospodarczej. Nie ma wątpliwości, że ograniczenia, o których mowa w ust. 2, nie rozciągają się na samorzady zawodowe reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego. Te samorzady mogą, a niekiedy nawet powinny, ograniczać wolność wykonywania zawodu lub działalności gospodarczej ze względu na cele, dla realizacji których zostały powołane. Ograniczenia te wynikają z charakteru samorządów, o których mówi ust. 1, w przypadku których wolność wykonywania zawodu lub swoboda działalności gospodarczej „powinna, zdaniem ustawodawcy konstytucyjnego, ustępować (...) potrzebie nieczynienia uszczerbku zaufaniu publicznemu, którym pewne

zawody są obdarzane” [P. Sarnecki, Pojęcie zawodu zaufania publicznego (art. 17 ust. 1 Konstytucji) na przykładzie adwokatury (w:) Konstytucja, wybory, parlament, red. L. Garlicki, Warszawa 2000, s. 153]. Dopuszczając ustawowe tworzenie samorządów zawodowych, reprezentujących osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujących pieczę nad należyтым wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony (art. 17 ust. 1), ustawodawca stworzył więc możliwość kształtowania takich instytucji, które mają łączyć dwie różne funkcje. Pierwsza funkcja to reprezentowanie na zewnątrz osób wykonujących tego rodzaju zawody, a więc reprezentowanie tych osób zarówno wobec obywateli i ich organizacji, jak i przed organami państwa. Druga funkcja sprowadza się do starań o zapewnienie należytego wykonywania tych zawodów, zawsze jednak podejmowanych w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Od zawodów kwalifikowanych jako „zawody zaufania publicznego” społeczeństwo oczekuje spełnienia wymogu „posiadania bardzo wysokich umiejętności fachowych, zwykle ukończenia wyższych studiów oraz odbycia dalszych szkoleń (aplikacja, specjalizacja)” - P. Sarnecki, Pojęcie zawodu zaufania publicznego... , s. 157. W nowych warunkach ustrojowych obie funkcje są jednakowo ważne, w demokratycznym i pluralistycznym społeczeństwie nie ma bowiem powodów, aby którejkolwiek z nich przyznawać pierwszeństwo. Oznacza to również konieczność powierzenia samorządowi zawodowemu zadań i kompetencji o charakterze publicznym, w tym władczym, sprawowanych wobec wszystkich osób wykonujących dany zawód zaufania publicznego, niezależnie od innych ról społecznych czy publicznych pełnionych przez takie osoby. Do kompetencji takich należy m.in. decydowanie o prawie wykonywania określonego zawodu oraz prowadzenie rejestru osób aktualnie wykonujących ten zawód.

Trybunał Konstytucyjny zdaje sobie sprawę, że w praktyce jednocześnie wypełnianie funkcji, o których mowa w art. 17 ust. 1 Konstytucji, nie jest wolne od napięć czy wręcz konfliktów między partykularnymi interesami grupy wykonującej określony zawód a interesem publicznym, w granicach którego i dla

którego ochrony samorząd sprawuje pieczę nad należyтым wykonywaniem tego zawodu. Nie zmienia to jednak istoty samorządu zawodowego, wyrażającej się w nałożeniu nań obowiązku harmonijnego łączenia wymienionych funkcji. Postanowienia konstytucji należy bowiem rozumieć w ten sposób, że samorząd zawodowy ma nie tyle eliminować czy niwelować partykularne interesy osób wykonujących zawody zaufania publicznego, ile zmierzać do ich uzgodnienia z interesem publicznym przez samych zainteresowanych. Może to pociągać konieczność wprowadzenia wielu ograniczeń zarówno w zakresie wolności wykonywania zawodu, jak i wolności podejmowania działalności gospodarczej, jeżeli z działalnością taką wykonywanie zawodu miałoby się wiązać.

Zdaniem Trybunału, jeżeli w interesie publicznym i dla ochrony danej korporacji zawodowej samorząd ma sprawować kontrolę nad prawidłowością wykonywania zawodu i czyni to jak gdyby w imieniu władzy publicznej, to nie można się zgodzić z postulatem, aby część osób wykonujących określony zawód była poza strukturami samorządowymi i nie podlegała tej kontroli.

Przytaczany powyżej wyrok Trybunału Konstytucyjnego wskazuje jednoznacznie na potrzebę i zasadność traktowania zawodu inżyniera budowlanego jako zawodu zaufania publicznego, o którym mowa w art. 17 ust. 1 Konstytucji. Uzasadnieniem jest „**sprawowanie pieczy nad należyтым wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony**”.

Prawidłowe jest także obligatoryjne członkostwo w samorządzie osób posiadających i wykonujących uprawnienia budowlane skoro, jak podkreślił Trybunał Konstytucyjny, w interesie publicznym i dla ochrony danej korporacji zawodowej, samorząd ma sprawować kontrolę nad prawidłowością wykonywania zawodu i czyni to w imieniu władzy publicznej, to nie można się zgodzić z postulatem, aby część osób wykonujących zawód była poza strukturami samorządowymi i nie podlegała tej kontroli.

► KRZYSZTOF ZAJĄC

Radca prawny Krajowej Rady PIIB

ZAWÓD ZAUFANIA PUBLICZNEGO

▼
W Polsce działa
16 samorządów
zawodowych

-To w samorządzie dbamy o wizerunek profesjonalisty wykonującego swój zawód zgodnie z oczekiwaniami społecznymi, to wewnątrz zawodowej korporacji, kierując się zasadami etyki, kreujemy takie normy, które mogą generować zachowania moralne społecznie – stwierdził Stanisław Rymar, prezes Naczelnej Rady Adwokackiej, podczas wystąpienia na konferencji przedstawiciele wszystkich samorządów zawodowych.

Samorząd zawodowy, obok instytucji ustawodawczych i struktur wykonawczych, stanowi trzeci ważny filar państwa obywatelskiego. Zgodnie z zapisami ustawowymi występuje i działa w imieniu państwa. Jego zadaniami są przede wszystkim: reprezentacja i ochrona interesów zawodowych swoich członków, nadzór nad etycznym i profesjonalnym wykonywaniem zawodu oraz nadawanie i pozbawianie uprawnień do jego wykonywania. Aby jednak działania te prowadzone były w sposób rzetelny i skuteczny, a w efekcie spotkały się z aprobatą społeczną, członków korporacji zawodowych powinna cechować kompetencja, wysokie morale i odpowiednie wykształcenie. Takie wymagania są implikacją uznania zawodów zrzeszonych w izbach samorządowych za zawody zaufania publicznego. W Polsce jest ich obecnie 16: adwokaci, lekarze i stomatolodzy, notariusze, aptekarze, weterynarze, radcy prawni, pielęgniarki i położne, biegli rewidenci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi, komornicy, diagnostycy laboratoryjni, architekci, urbaniści i inżynierowie budownictwa.

Wśród funkcjonujących samorządów są organizacje o długim stażu i wieloletniej tradycji oraz młode – niedawno powstałe, które dopiero nabywają doświadczenia. Najstarsza – Naczelna Rada Adwokacka – powstała w 1918 roku, natomiast najmłodsza, obejmująca grupę zawodową psychologów, jest jeszcze w stadium organizacji i rozpocznie działalność 1 stycznia 2006 roku. Specyfika poszczególnych zawodów w oczywisty sposób wymaga różnych form działania samorządu, ostatecznie jednak łączą się one w jeden wspólny cel – podniesienie rangi zawodów, szczególnych, bo zaufania publicznego. Zdaniem uczestników konferencji taki zapis obliguje i pozytywnie wyróżnia.

Każde środowisko ma własne, związane z danym zawodem problemy, obok nich jednak są i sprawy wspólne. Podczas konferencji prawie wszyscy przedstawiciele izb zwracali uwagę na konieczność doprecyzowania niektórych zapisów ustawowych, regulujących zasady funkcjonowania samorządu - tu szczególnie ważną okazuje się być sprawa określenia jednoznacznego trybu powierzania izbom samorządowym nowych, zleconych działań. Wiele miejsca w dyskusji zajęła również integracja z Unią Europejską oraz wprowadzanie w życie obowiązku ustawicznego kształcenia.

O prawnym usytuowaniu samorządu zawodowego w Polsce mówił dr inż. Andrzej Bratkowski - wiceprezes Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Pełny tekst tego wystąpienia opublikowany został w całości w 3 numerze Inżyniera Budownictwa.

▷ BARBARA MIKULICZ-TRACZYK

Podstawowe pojęcia prawodawstwa UE przydatne dla inżynierów budownictwa cd.

W poprzednim odcinku cyklu omówiliśmy treść zasady swobody świadczenia usług i zakładania przedsiębiorstw, stanowiącą jeden z czterech filarów Wspólnego Rynku UE. Tym razem przeanalizujemy możliwości korzystania z ułatwień i pomocy, przysługujących usługodawcom i przedsiębiorcom w państwach członkowskich Unii, również kwestię dostępu do świadczeń w ramach systemów opieki społecznej. Przyjrzymy się również ograniczeniom, które prawo europejskie – na zasadzie wyjątku od reguły - zezwala państwom członkowskim nakładać na swobodę świadczenia usług i zakładania przedsiębiorstw.

Korzystanie z ułatwień i pomocy

Unijni obywatele i unijne osoby prawne – niezależnie od tego, na terytorium którego państwa członkowskiego w danym momencie się znajdują lub mają siedzibę – korzystają z identycznych praw i podlegają identycznym obowiązkom jak obywatele i firmy miejscowe. Zgodne jest to z zasadą niedyskryminacji ze względu na narodowość. Chodzi również o zapewnienie równej konkurencji między wszystkimi krajami UE, a w szczególności między osobami fizycznymi i prawnymi. W naszym przypadku dochodzi jeszcze trzeci argument, a mianowicie przewidziany w TWE nakaz znoszenia ograniczeń w zakresie zakładania przedsiębiorstw i swobodnego przepływu usług.

Reguła niedyskryminacji obejmuje prawo do korzystania z wszelkich form ułatwień i pomocy przewidzianej dla obywateli i firm miejscowych. Tabela 1 zawiera przykładowe typy ułatwień i pomocy, do których dostępu można się domagać, również wykonując zawód inżyniera budownictwa.

PRZYKŁAD: Załóżmy, że w Grecji obowiązują zachęty dla osób chcących założyć samodzielną działalność gospodarczą w postaci oferty kredytów o preferencyjnym oprocentowaniu oraz pierwszeństwie w dostępie do lokali socjalnych. Otwierając biuro w Tessalonikach, polski inżynier budownictwa będzie miał roszczenie do przyznania mu tego samego rodzaju przywilejów. Ponadto nie będzie go można dyskryminować ze względu na narodowość w razie ogłoszenia przetargu przez władze miejskie.

Tabela 1

Dostęp do ułatwień i pomocy na terytorium dowolnego państwa członkowskiego UE – przykłady

- Dostęp do lokali socjalnych i hipoteki o obniżonej wartości (również dla osób świadczących usługi i mających główne miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim)
- Zaciąganie kredytów i pożyczek
- Nabywanie i przenoszenie własności nieruchomości i ruchomości*
- Wynajmowanie pomieszczeń
- Przystępowanie do przetargów (państwowych jak i gminnych)

**W tym przypadku Polska wynegocjowała okres przejściowe dotyczące wybranych typów nieruchomości (grunty rolne i leśne oraz tzw. drugie domy). Poszczególne państwa UE mogą więc wprowadzać analogiczne ograniczenia, powołując się na zasadę wzajemności.*

Dostęp do systemu ubezpieczeń społecznych

Prawo wspólnotowe długo nie przewidywało dostępu do ubezpieczeń społecznych osób samozatrudniających się. Taka możliwość pojawiła się dopiero w 1981 r. wraz z wejściem w życie rozporządzenia Rady 1390/81 (w sprawie rozszerzenia stosowania do osób samozatrudniających się i członków ich rodzin

Prawa i obowiązki
osób prawnych
w krajach UE

▼

Ograniczenia swobód świadczenia usług nie mogą mieć charakteru dyskryminującego

rozporządzenia 1408/71 w sprawie stosowania systemu ubezpieczeń społecznych do pracowników i ich rodzin przemieszczających się w obrębie Wspólnoty), będącego uzupełnieniem rozporządzenia Rady 1408/71, które zawiera podstawowe reguły stosowania systemu ubezpieczeń społecznych do pracowników przemieszczających się w obrębie Wspólnoty. Generalna zasada jest taka, że pracownicy podlegają systemowi tego państwa członkowskiego, w którym są zatrudnieni, a osoby samozatrudniające się tego państwa członkowskiego, w którym wykonują działalność gospodarczą. Miejsce zamieszkania nie ma tutaj znaczenia.

Warto pamiętać, że dwa wspomniane rozporządzenia (1390/81 i 1408/71) nie ujednoliciły zasad ubezpieczeń społecznych w ramach Wspólnoty Europejskiej. Pracownicy i osoby samozatrudniające się nadal podlegają więc prawom ubezpieczeń społecznych odrębnych dla każdego państwa członkowskiego. Co jednak ważne, system ubezpieczeń społecznych nie może być stosowany w sposób dyskryminujący wobec obywateli innych państw członkowskich, systemowi temu podlegających.

Rozporządzenie Rady 1390/81 zezwala na zaliczanie okresów zatrudnienia i korzystania ze świadczeń socjalnych nabytych w różnych państwach członkowskich. Nieregulowany rozporządzeniem jest natomiast dostęp do systemu opieki społecznej – tu każde państwo członkowskie może stosować własne przepisy krajowe. Rodzaje świadczeń socjalnych przewidziane w rozporządzeniu – a więc te, do których musi być zapewniony dostęp na równych zasadach dla wszystkich obywateli UE - ujęto w tabeli 2.

PRZYKŁAD: Pani G. prowadziła działalność w zakresie usług inżynieryjno-budowlanych w Holandii, Szwecji, Danii, a obecnie jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę

w jednym z biur projektowych w Londynie. Pan T., polski inżynier budownictwa, przez całe życie zawodowe prowadzi samodzielną działalność gospodarczą w Dover, zamieszkuje jednak po drugiej stronie Kanału La Manche, we francuskim Calais. Obydwie te osoby podlegają brytyjskiemu systemowi ubezpieczeń społecznych. Z tego względu, będąca obecnie w ciąży pani G. po urodzeniu dziecka nabędzie prawo do zasiłku macierzyńskiego przysługującego obywatelom Wielkiej Brytanii. Ponadto jej przyszła emerytura będzie miała postać sumy kwot naliczonych na podstawie opłaconych składek we wszystkich państwach członkowskich, w których pani G. pracowała lub prowadziła działalność. Natomiast pan T., w razie wypadku przy pracy, będzie uprawniony do otrzymywania odpowiedniego brytyjskiego zasiłku.

Ograniczenia swobody świadczenia usług Ogólne

Wspomnieliśmy już o zakazie wprowadzania jakichkolwiek ograniczeń związanych z obywatelstwem na osoby zakładające przedsiębiorstwa lub świadczące usługi. Prawo europejskie dopuszcza tylko jeden wyjątek od tej ogólnej reguły: nie jest zabronione stosowanie ograniczeń o charakterze niedyskryminacyjnym. W każdym jednak przypadku ograniczenia muszą spełniać następujące warunki. Po pierwsze, muszą być usprawiedliwione interesem ogółu, który nie jest w dostateczny sposób chroniony przez prawo pochodzenia danej osoby (np. potrzeba ochrony reguł zawodowych, jakości usług lub etyki zawodowej), albo prawo państwa, w którym dany podmiot uzyskał prawo do wykonywania zawodu lub prowadzi obecnie działalność. Po drugie, ograniczenia muszą być proporcjonalne do zamierzonego celu – należałoby wykazać, że danego celu nie da się osiągnąć w mniej restrykcyjny sposób. Po trzecie, obostrzenia powinny się odnosić w równym stopniu do obywateli danego państwa członkowskiego, jak i cudzoziemców.

PRZYKŁAD: Uciążliwy wymóg udokumentowania stałego zamieszkania lub posiadania siedziby w danym państwie członkowskim nakładany na osoby świadczące usługi (np. polskich inżynierów prowadzących stałą działalność w Polsce), może być usprawiedliwiony tylko wyjątkowo, gdyby był konieczny dla zabezpieczenia interesu ogółu. Państwo członkowskie, stawiające takie żądania

Tabela 2

Typy świadczeń socjalnych, z których mogą korzystać obywatele UE świadczący usługi i prowadzący działalność gospodarczą

- Zasiłki chorobowe i macierzyńskie
- Zasiłki z tytułu inwalidztwa
- Emerytury, renty i świadczenia rodzinne
- Zasiłki z tytułu wypadków przy pracy
- Zasiłki dla bezrobotnych

musi za każdym razem je uzasadnić, a uzasadnienie to podlega zaskarżeniu przed Europejskim Trybunałem Sprawiedliwości w Luksemburgu.

Wyraźnie przewidziane w TWE

Ograniczenia te zostały wymienione w art. 55 i 56 TWE (zakładanie przedsiębiorstw) oraz w art. 66 TWE (świadczenie usług). Są to wyjątkowe sytuacje, w których państwa członkowskie nie mają obowiązku znoszenia ograniczeń swobody zakładania przedsiębiorstw i świadczenia usług. Przedstawiamy je poniżej.

a) Wykonywanie władzy publicznej (art. 55 TWE)

W rachubę wchodzi tutaj takie zawody, jak sędzia lub prokurator. Europejski Trybunał Sprawiedliwości zadbał jednak, aby to ograniczenie nie było interpretowane rozszerzająco. Władza publiczna powinna być zatem rozumiana jako „bezpośredni i szczególny związek z wykonywaniem funkcji publicznych”. Stąd też nieobjęte są omawianym wyjątkiem zawody adwokata i biegłego sądowego. W tym ostatnim przypadku bowiem, opinie biegłego nie są wiążące dla sądu i mają jedynie charakter pomocniczy, niezwiązany z wykonywaniem władzy sądowniczej.

UWAGA: Z powyższego wynika, że polscy inżynierowie budownictwa, którzy pełnią funkcję biegłych sądowych będą mogli bez ograniczeń świadczyć swe usługi dla sądów w innych państwach członkowskich

b) Porządek publiczny, bezpieczeństwo i zdrowie publiczne (art. 56 TWE)

Trzy wymienione kategorie stanowią trzy dopuszczalne argumenty, na które mogą powoływać się kraje członkowskie UE, pragnące usprawiedliwić zamiar wprowadzenia restrykcji na świadczenie określonych usług lub prowadzenie określonego rodzaju działalności gospodarczej. Jednakże w celu ukrócenia tendencji administracji państwowych do nadmiernego korzystania z powyższego prawa, Rada UE wydała Dyrektywę 64/221 z 25 lutego 1964 roku w sprawie koordynacji środków specjalnych dotyczących poruszania się i pobytu obywateli obcych w przypadkach uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego i zdrowia publicznego:

▶ nie mogą w ukryty sposób chronić interesów ekonomicznych danego państwa,

▶ muszą być oparte na zachowaniu osobistym konkretnej osoby (np. nie można być wydalonym automatycznie z danego państwa członkowskiego ze względu na utratę ważności dokumentu, na podstawie którego wjechało się do kraju),

▶ nie mogą być stosowane, jeśli miałyby zapobiegać zachowaniom, które nie są zabronione w przypadku obywateli danego państwa członkowskiego,

▶ mogą być przywoływane tylko wówczas, jeśli istnieje rzeczywiste i wystarczająco poważne zagrożenie jednego z podstawowych interesów państwa lub społeczeństwa.

PRZYKŁAD: Państwo członkowskie może odmówić prawa wjazdu i osiedlenia się obywatelom Unii w przypadku, gdy będą one wykazywać wyraźne i jednoznaczne objawy chorób zakaźnych, które zostały wymienione w załączniku do Dyrektywy 64/221, zawierającej wykaz chorób, po których wykryciu można odmówić zgody na wjazd do danego państwa, oraz szczegółową procedurę wydawania decyzji odmownej wraz z omówieniem środków odwoławczych przysługujących adresatowi takiej decyzji. Natomiast niesprawiedliwym powodem zakazu wjazdu byłby zarzut przynależności danej osoby do jakiejś organizacji, którą dane państwo nie uznaje za zagrażającą jej bezpieczeństwu. Żeby taki środek ograniczający swobodę przepływu osób został przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości uznany za dozwolony, działalność wspomnianej organizacji musiałaby być zakazana na terytorium danego kraju, a przynależność do niej obywateli sankcjonowana przepisami prawa karnego. W innym przypadku Europejski Trybunał Sprawiedliwości zakwestionuje odmowę prawa wjazdu, kwalifikując go jako środek dyskryminujący ze względu na narodowość.

W kolejnym odcinku zajmiemy się problemem uznawania kwalifikacji zawodowych inżynierów budownictwa w prawodawstwie unijnym i orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

▶ JAROSŁAW BAJACZYK

Attaché w Departamencie Unii Europejskiej MSZ

TWE,

czyli Traktat

o Wspólnotach

Europejskich

Inżynier Kontraktu a Komisja Rozjemstwa w Sporach w Warunkach Kontraktowych FIDIC-2000

▼
polemika

W odpowiedzi na artykuł „Warunki Kontraktowe FIDIC” opublikowany w numerze 2 naszego czasopisma (marzec 2004, s. 16-17) do redakcji wpłynął list od mgr inż. Marka Brzezińskiego, Inżyniera Kontraktu z Dolnośląskiego Zarządu Dróg Wojewódzkich we Wrocławiu, Oddział Inwestycji Jelenia Góra. Autor listu, jako Inżynier Kontraktu pełni jednoosobowo funkcję Komisji Rozjemstwa w kontraktach Phare prowadzonych wg zasad określonych Warunkami Kontraktowymi FIDIC – 2000 i zaakceptowanych przez Komisję Europejską, uznał za nieprawdziwe informacje zawarte we fragmencie artykułu dotyczącym zasad funkcjonowania Komisji Rozjemstwa w Sporach. „Ponieważ prowadzę już 5. z kolei inwestycję realizowaną w ramach Programu Phare CBC, gdzie warunkami zawieranych kontraktów są klauzule zapisane w FIDIC, twierdząc, iż stanowisko Pana Prezesa SIDiR Mieczysława Grabca jest nieprawdziwe w stwierdzeniu, iż Inżynier Kontraktu jest pozbawiony funkcji rozjemcy w rozstrzyganiu sporów pomiędzy Zamawiającym i Wykonawcą.

W pojęciu prawnym klauzul FIDIC-2000, Komisja Rozjemstwa w Sporach (KRS) może składać się z jednej osoby (...), lecz zgodnie z Subklauzulą 20.4. p-20 „Wskazówek do przygotowania Warunków Szczególnych” FIDIC-2000, osobą tworzącą ww. komisję nie musi być przedstawiciel Stowarzyszenia Inżynierów Doradców i Rzeczoznawców SIDiR, lecz tę funkcję może pełnić Inżynier Kontraktu, za obopólną zgodą (...) Zamawiającego i Wykonawcy.

Ma to istotne znaczenie w płatnościach za utrzymanie Komisji Rozjemstwa w Sporach, gdzie stawki liczone są w EUR i obejmują szeroki wachlarz płatności określonych w pkt 6 „Załącznika – Ogólne Warunki Umowy o Rozjemstwie w Sporach” FIDIC-2000. Powierzenie funkcji Komisji Rozjemstwa Inżynierowi Kontraktu obniża koszty prowadzenia kontraktu, albowiem Inżynier opłacany jest zgodnie z Klauzulą 3.1. FIDIC-2000 przez Zamawiającego i wydatki te, jak też członków Komisji Rozjemstwa powołanej z zewnątrz, nie są zaliczane do kosztów rozliczanych kosztorysem ofertowym”.

Powyższe uwagi komentuje Adam K. Heine, Doradca Zarządu SIDiR, który jest Przedstawicielem na Polskę Dispute Resolution Board Foundation, Liderem Zespołu Rozjemców SIDiR, tłumaczem dokumentów FIDIC dla SIDiR i byłym prezesem Stowarzyszenia.

Ograniczenie kompetencji inżyniera w sprawach sporów między stronami umów budowlanych jest niewątpliwym faktem, nie ma jednak charakteru bezwzględnie obowiązującej reguły. Jak wszystkie postanowienia FIDIC jest ono zależne od woli stron, która leży u podstaw wszelkich umów cywilnych.

Problem zarysował się w końcu ub. wieku w Stanach Zjednoczonych, gdzie plagą działalności gospodarczej są spory, wszczynane przy każdej okazji przez bardzo agresywnych prawników, a następnie ciągnące się latami ogromnym kosztem. W dawniejszych formach wzorów FIDIC spory takie były w pierwszym rzędzie rozstrzygane przez inżyniera. Nie

stanowiło to jednak wystarczającej zapory przeciw inicjatorom sporu, którzy podnosili zarzut, że inżynier jako osoba reprezentująca interesy Zamawiającego nie może być uznana za obiektywną w sporach między Wykonawcą a Zamawiającym. W takich sporach inżynier znajduje się w sytuacji konfliktu interesów, a możliwość postawienia mu przez zamawiającego zarzutu niełojalności zawsze nad nim ciąży - tak samo jak możliwy zarzut stronniczości ze strony wykonawcy. Przy tym, inżynier w rozumieniu FIDIC jest osobą fizyczną lub prawną (przy czym angażowanie do tej roli osób fizycznych zdarza się tylko przy niewielkich kontraktach), podczas gdy spory kontraktowe powinny być na wstępnym etapie rozstrzygane przez osoby fizyczne lub ich zespoły, ale nie przez osoby prawne. Nie bez znaczenia jest też fakt, że funkcje inżyniera są często sprawowane przez osoby, niebędące członkami stowarzyszeń zrzeszonych w FIDIC, a tym samym niezwiązane ze statutowym obowiązkiem działania obiektywnego – przeciwnie, bardzo często umowy zawierane z inżynierem zobowiązują go do działania w imieniu i na rzecz Klienta.

W Polsce idea Komisji Rozjemczych niezależnych od Inżyniera pojawiła się we Wzorcowych Dokumentach Przetargowych Banku Światowego z 1991 roku. FIDIC podjął ten temat w „Pomarańczowej Księżce” z 1996 roku i w Suplemencie z 1997 r. do Warunków Kontraktowych z roku 1987. W całej serii 4 nowych wydań FIDIC 1999 powoływania Komisji Rozjemczych stanowi już zasadę ogólnie obowiązującą, przy czym pod pewnymi warunkami pozostawiono możliwość zachowania tradycyjnej formy jako rozwiązania alternatywnego.

Sukcesy niezależnych Komisji Rozjemczych są potwierdzone i niezaprzeczalne. Sprawę ich kosztu należy rozpatrywać analogicznie do kosztu ubezpieczenia: można się bez niego obejść, ale nie należy uważać, że jest to rozsądny sposób oszczędzania pieniędzy. Instytucje Finansujące z reguły mają ograniczone wymagania w stosunku do szczególnych warunków kontraktowych, mogą więc zezwalać na różne odchylenia, które nie naruszają ich interesów. Nie przesądza to w żaden sposób interesu stron kontraktu, a ten wskazuje na celowość powoływania

niezależnych Komisji Rozjemczych, głównie z powodu znacznie większej szybkości i trafności uzyskiwania rozstrzygnięć niż jest to możliwe w innych rozwiązaniach.

Artykuł Pana Prezesa M. Grabca miał na celu zwrócenie uwagi na najbardziej racjonalne i nowoczesne rozwiązanie problemu, które FIDIC uznał za podstawowe. Nie zachodziła przy tym potrzeba wskazywania możliwości stosowania rozwiązań starszych, wycofywanych z obiegu, mimo że służyły one z powodzeniem przez wiele lat. Nie uprawnia to jednak uznania informacji zawartych w artykule za nieprawdziwe.

Zupełnym nieporozumieniem jest komentarz dotyczący rzekomego obowiązku powierzania funkcji rozjemców przedstawicielom SIDiR. SIDiR wprowadza na rynek polski zarówno pojęcie inżyniera jak pojęcie rozjemców, nie rości sobie jednak prawa wyłączności do tych funkcji dla swoich członków. Trudno jednak uznać, że osoby pozostające poza Stowarzyszeniem są lepiej przygotowane do tego niż członkowie, mający dostęp do najnowszych materiałów, a także wykazujący zainteresowanie i utrzymujący kontakty ze środowiskiem, a w sprawach rozjemstwa – dodatkowo przeszkoleni przez wybitnych specjalistów FIDIC, DRBF, oraz prawa cywilnego. Brak zrozumienia tego problemu spowodował już rozpowszechnienie praktyki powierzania funkcji rozjemców osobom, nawet doskonale znających technikę budowy, ale zupełnie bezradnych wobec sporów wymagających biegłości w sprawach kontraktów i rozliczeń. Takie przypadki to rzeczywiste marnowanie pieniędzy, ale nie uzasadnia ono w żadnym stopniu powrotu do połączenia funkcji inżyniera z funkcją rozjemcy.

Warto przy tym zauważyć, że wzory FIDIC nie są dotychczas objęte programem żadnej uczelni kształcącej kadry dla budownictwa, a wskutek tego nieznanomość tych wzorów jest nadal dość powszechna nawet wśród kadry pełniącej ważne funkcje w tej branży. Zamiast polemizować i prostować rzekomo błędne informacje pochodzące z SIDiR, lepiej chyba byłoby nawiązać z nim bezpośredni kontakt, a to najłatwiej osiągnąć zapisując się i współpracując ze Stowarzyszeniem.

polemika

K A L E N D A R I U M

► NOWE PRZEPISY:

► Ustawa z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. nr 54, poz. 535).

Tereny budowlane oraz przeznaczone pod zabudowę zostały objęte 22 proc. podatkiem VAT. Taką samą stawką objęta została sprzedaż materiałów budowlanych.

Sprzedaż, budowa, remont lub przebudowa budynków mieszkalnych i ich części, z wyjątkiem lokali użytkowych, realizowanych w ramach budownictwa społecznego została objęta 7 proc. stawką VAT (art. 41 ust. 12). Natomiast zgodnie z art. 146 ust. 1 pkt 2 ustawy w okresie od 1 maja 2004 r. do 31 grudnia 2007 r. będzie stosowana stawka podatku VAT 7 proc. m.in. w odniesieniu do:

▷ robót budowlano-montażowych oraz remontów i robót konserwacyjnych związanych z budownictwem mieszkaniowym i infrastrukturą towarzyszącą,

▷ obiektów budownictwa mieszkaniowego lub ich części, z wyłączeniem lokali użytkowych.

Przez roboty związane z budownictwem mieszkaniowym i infrastrukturą towarzyszącą rozumie się roboty budowlane dotyczące inwestycji w zakresie obiektów budownictwa mieszkaniowego i infrastruktury towarzyszącej oraz remontów obiektów budownictwa mieszkaniowego.

Przez infrastrukturę towarzyszącą budownictwu mieszkaniowemu rozumie się:

▷ sieci rozprowadzające, wraz z urządzeniami, obiektami i przyłączami do budynków mieszkalnych,

▷ urządzenie i zagospodarowanie terenu w ramach przedsięwzięć i zadań budownictwa mieszkaniowego, w szczególności drogi, dojścia, dojazdy, zieleń i małą architekturę,

▷ urządzenia i ujęcia wody, stacje uzdatniania wody, oczyszczalnie ścieków, kotłownie oraz sieci wodociągowe, kanalizacyjne, ciepłne, elektroenergetyczne, gazowe i telekomunikacyjne – jeżeli są one związane z obiektami budownictwa mieszkaniowego. Do 31 grudnia 2007 r. stawkę podatku 0 proc. stosuje się do przekształcenia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego na spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu oraz przeniesienie na rzecz członka spółdzielni własności lokalu mieszkalnego lub własności domu jednorodzinnego.

W ww. zakresie ustawę stosuje się od 1 maja 2004 r.

► Rozporządzenie ministra finansów z 5 kwietnia 2004 r. w sprawie wzorów dokumentów związanych z rejestracją podatników w zakresie podatku od towarów i usług (Dz. U. nr 55, poz. 539).

Wydane na podstawie art. 98 ust. 1 pkt 2 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. nr 54, poz. 535).

Rozporządzenie określa wzory:

▷ zgłoszenia rejestracyjnego w zakresie podatku od towarów i usług,

▷ potwierdzenia zarejestrowania podmiotu jako podatnika VAT,

▷ potwierdzenie zarejestrowania podmiotu jako podatnika VAT UE,

▷ zgłoszenia o zaprzestaniu wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług.

Rozporządzenie weszło w życie 13 kwietnia 2004 r.

► Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 30 marca 2004 r. w sprawie regulaminu postępowania przy rozpatrywaniu odwołań (Dz. U. nr 56, poz. 547).

Wydane na podstawie art. 193 pkt 1 ustawy z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. nr 19, poz. 177).

Zgodnie z art. 180 ust. 1 ustawy – Prawo zamówień publicznych „wobec czynności podjętych przez zamawiającego w toku postępowania oraz w przypadku zaniechania przez zamawiającego czynności, do której jest obowiązany na podstawie ustawy, można wnieść pisemny protest do zamawiającego”. W przypadku oddalenia lub odrzucenia protestu przysługuje odwołanie, które wnosi się do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych w terminie 5 dni od dnia doręczenia protestu, lub upływu terminu do rozstrzygnięcia protestu (art. 184 ww. ustawy).

Odwołanie powinno zawierać m.in. związane przedstawienie zarzutów, wnioski co do rozstrzygnięcia odwołania, a także uzasadnienie faktyczne i prawne odwołania. Do odwołania należy dołączyć dowód uiszczenia wpisu.

Skład zespołu trzech arbitrów do rozpoznania odwołania jest losowany komputerowo.

Następnie Prezes Urzędu Zamówień Publicznych zawiadamia arbitrów oraz uczestników postępowania odwoławczego o terminie oraz miejscu posiedzenia arbitrów. Zawiadomienie może być skutecznie przesła-

ne także faksem, jeżeli arbiter oraz uczestnik potwierdzi fakt jego otrzymania.

Po przeprowadzeniu rozprawy, z której sporządza się protokół, zespół arbitrów wydaje orzeczenie (wyroku lub postanowienie), na które przysługuje skarga do sądu.

Rozporządzenie weszło w życie 15 kwietnia 2004 r.

► Rozporządzenie ministra finansów z 7 kwietnia 2004 r. w sprawie potwierdzenia zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzspółnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. nr 58, poz. 559).

Wydane na podstawie art. 98 ust. 1 pkt 3 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

Rozporządzenie określa niezbędne elementy wniosku o potwierdzenie zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzspółnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium Polski. Wniosek taki można złożyć na piśmie oraz faksem. W przypadku złożenia wniosku faksem należy zażądać wydania potwierdzenia na piśmie.

Rozporządzenie weszło w życie 13 kwietnia 2004 r.

► Rozporządzenie ministra finansów z 7 kwietnia 2004 r. w sprawie określenia trybu przyjmowania kaucji oraz określenia form zabezpieczenia majątkowego (Dz. U. nr 58, poz. 560).

Wydane na podstawie art. 98 ust. 3 pkt 1 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. nr 54, poz. 535).

Rozporządzenie weszło w życie 13 kwietnia 2004 r.

► Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 7 kwietnia 2004 r. w sprawie rodzajów dokumentów potwierdzających spełnianie warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy (Dz. U. nr 71, poz. 645).

Wydane na podstawie art. 26 ust. 4 ustawy z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.

Rozporządzenie określa dokumenty, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy

w celu potwierdzenia, że wykonawca:

- ▷ ma uprawnienie do wykonywania określonej działalności lub czynności,
- ▷ ma niezbędną wiedzę i doświadczenie oraz potencjał techniczny, a także dysponuje osobami zdolnymi do wykonania zamówienia,
- ▷ znajduje się w sytuacji ekonomicznej i finansowej zapewniającej wykonanie zamówienia.

Rozporządzenie weszło w życie 6 maja 2004 r.

► **Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 7 kwietnia 2004 r. w sprawie protokołu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego (Dz. U. nr 71, poz. 646).**

Wydane na podstawie art. 96 ust. 5 ustawy z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.

Rozporządzenie określa wzór protokołu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

Zamawiający ma obowiązek umożliwić w swojej siedzibie sporządzenie kserokopii lub odpisu protokołu wraz z załącznikami, zaś na wniosek wykonawcy zamawiający ma obowiązek przesłać kopię protokołu.

Rozporządzenie weszło w życie 6 maja 2004 r.

► **Rozporządzenie ministra gospodarki, pracy i polityki społecznej z 2 kwietnia 2004 r. w sprawie sposobów i warunków bezpiecznego użytkowania i usuwania wyrobów zawierających azbest (Dz. U. nr 71, poz. 649).**

Rozporządzenie weszło w życie 6 maja 2004 r.

► **Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 14 kwietnia 2004 r. w sprawie trybu wyznaczania obserwatora, wykonywania czynności obserwatora oraz wysokości wynagrodzenia za czynności obserwatora (Dz. U. nr 75, poz. 703).**

Wydane na podstawie art. 178 ust. 5 ustawy z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.

Prezes Urzędu Zamówień Publicznych wyznacza obserwatora niezwłocznie po otrzymaniu pisemnego zawiadomienia o wszczęciu postępowania, w którym wartość zamówienia dla robót budowlanych przekracza równowartość 10 mln euro, a dla dostaw lub usług równowartość 5 mln euro.

Obserwator ma prawo do swobodnego dostępu na posiedzenia komisji przetargowej i obecności podczas jej prac, a także do wglądu do dokumentów i materiałów związanych z postępowaniem. Ponadto w ciągu 3 dni od dnia wyboru najkorzystniejszej oferty obserwator ma obowiązek przekazania kierownikowi zamawiającego oraz Prezesowi Urzędu Zamówień Publicznych pisemnej informacji o przebiegu prac komisji przetargowej, a w przypadku wypięnięcia protestu do przekazania dodatkowej informacji o przebiegu prac komisji, prowadzonych do chwili ostatecznego rozstrzygnięcia protestu. Rozporządzenie weszło w życie 1 maja 2004 r.

► **Rozporządzenie ministra gospodarki, pracy i polityki społecznej z 9 kwietnia 2004 r. w sprawie odbywania stażu adaptacyjnego oraz przeprowadzania testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności należących do działu gospodarka (Dz. U. nr 75, poz. 704).**

Wydane na podstawie art. 10 ust. 5 ustawy z 10 maja 2002 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podjęcia lub wykonywania niektórych działalności (Dz. U. nr 71, poz. 655 ze zm.).

Zgodnie z przepisami rozporządzenia staż adaptacyjny albo test umiejętności przeprowadza się w zakresie następujących działalności:

- ▷ produkcja rur stalowych,
- ▷ kucie, prasowanie i wylączenie metali,
- ▷ produkcja konstrukcji metalowych, z wyjątkiem działalności usługowych,
- ▷ produkcja kotłów centralnego ogrzewania,
- ▷ produkcja urządzeń dźwigowych i chwytaków dla kopalń, odlewni żeliwa i dla budownictwa oraz produkcji do mechanicznego podawania.

Do uznawania kwalifikacji nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, do podjęcia i wykonywania ww. działalności upoważniony jest Urząd Dozoru Technicznego.

Rozporządzenie weszło w życie 1 maja 2004 r.

► **Ustawa z 16 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane (Dz. U. nr 93, poz. 888).**

Wprowadzono wiele zmian, część z nich o charakterze porządkującym i uściślającym. Wszystkie specjalności, w których używa się uprawnień budowlane, zostały wymienione w ustawie. Są to specjalności: architektoniczna, konstrukcyjno-budowlana, drogowa, mostowa, kolejowa, wyburzeniowa, telekomunikacyjna, instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych oraz instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych. Jest to obecnie katalog zamknięty.

Nadano nowe brzmienie kilku punktom ust. 1 i 2 art. 29. Obecnie pozwolenia na budowę nie wymaga m.in.:

▷ budowa wolno stojących budynków gospodarczych, wiat i altan o powierzchni zabudowy do 10 m², przy czym łączna liczba tych obiektów nie może przekraczać jeden na każde 500 m² powierzchni działki, a powierzchnia działki nie może być mniejsza niż 500 m² (art. 29 ust. 1 pkt 2),

▷ budowa gospodarczych obiektów budowlanych o powierzchni zabudowy do 35 m², przy rozpiętości konstrukcji nie większej niż 4,8 m, przeznaczonych wyłącznie na cele gospodarki leśnej i położonych na gruntach leśnych Skarbu Państwa (art. 29 ust. 1 pkt 13),

▷ docieplanie dachów budynków (art. 29 ust. 2 pkt 4 lit. b).

Obowiązek uzgodnienia z rzeczoznawcą do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych projektu zagospodarowania działki lub terenu dotyczy jedynie budowy zbiornikowej instalacji gazowej.

Organ właściwy jest obowiązany do wydania decyzji w sprawie pozwolenia na budowę w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie takiej decyzji. Do tego terminu nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz opóźnień spowodowanych z winy strony, albo z przyczyn niezależnych od organu.

Postanowiono, że nieistotne odstępnie od zatwierdzonego projektu budowlanego nie wymaga uzyskania decyzji zmianie pozwolenia na budowę i jest dopuszczalne, jeżeli nie dotyczy elementów wymienionych w art. 36a ust. 5.

Rozszerzono obowiązek geodezyjnego wyznaczenia w terenie oraz geodezyjnej inwentary-

zacji powykonawczej na budowę przyłączy na podstawie zgłoszenia.

Wysokość opłaty legalizacyjnej w przypadku obiektów niewymagających pozwolenia na budowę wynosi 2500 lub 5000 zł, w zależności od rodzaju obiektu budowlanego.

W art. 55 dokładnie wskazano przypadki, w których istnieje obowiązek uzyskania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie.

W razie przystąpienia do użytkowania bez niezbędnej decyzji o pozwoleniu na użytkowanie właściwy organ wymierza karę z tytułu nielegalnego użytkowania obiektu budowlanego.

Uchylono art. 59b, mówiący o obowiązku przeprowadzenia kontroli wszystkich budów po zakończeniu budowy lub złożeniu wniosku o wydanie pozwolenia na użytkowanie.

Obecnie kara będzie wymierzana w przypadku stwierdzenia podczas obowiązkowej kontroli nieprawidłowości określonych w art. 59a ust. 2. Zwiększono stawkę opłaty (s) służącą do obliczania wysokości kary z 300 zł do 500 zł. Za każdą stwierdzoną nieprawidłowość oblicza się odrębnie karę. Następnie kary te sumuje się.

Doprecyzowano przepisy dotyczące zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części.

Ustawa w ww. zakresie weszła w życie 31 maja 2004 r.

► **Ustawa z 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. nr 92, poz. 881).**

Ustawa dostosowuje polskie ustawodawstwo do prawa Unii Europejskiej (dyrektywa Rady nr 89/106/EWG z 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych w brzmieniu nadanym dyrektywą Rady 93/68/EWG z 22 lipca 1993 r.).

Ustawa zawiera całościową regulację dotyczącą wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych w oparciu o system europejski (oznakowanie CE) oraz krajowy (znak budowlany „B”).

Przy wykonywaniu robót budowlanych można stosować wyroby budowlane:

- ▷ oznakowane CE,
- ▷ oznakowane znakiem budowlanym,
- ▷ umieszczone w określonym przez Komisję Europejską wykazie wyrobów, mających niewielkie znaczenie dla zdrowia i bezpieczeństwa.

Będzie można stosować tzw. regionalne

wyroby budowlane, czyli wyroby wytwarzane tradycyjnie, na określonym terenie przy użyciu metod sprawdzonych w wieloletniej praktyce, przeznaczone do lokalnego stosowania. Aby wyroby te można oznakować znakiem budowlanych, niezbędna jest decyzja wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego.

Dopuszczono do jednostkowego zastosowania wyroby wykonane według indywidualnej dokumentacji technicznej, sporządzonej przez projektanta obiektu lub z nim uzgodnionej, dla których producent wydał oświadczenie, że zapewniono zgodność wyrobu budowlanego z tą dokumentacją oraz z przepisami.

Organami właściwymi w sprawach wyrobów budowlanych wprowadzanych do obrotu, w tym kontroli tych wyrobów, są: wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego oraz Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

W rozdziale 4 ustawy zawarto przepisy regulujące, kto i na jakich zasadach może przeprowadzać kontrole. Określono także obowiązki kontrolującego i podmiotu podanego kontroli. Szczegółowy tryb przeprowadzania kontroli zostanie określony w rozporządzeniu.

W przypadku stwierdzenia, że wyrób budowlany nie spełnia wymagań określonych w ustawie, organ wszczyna postępowanie administracyjne.

W ustawie zawarto również przepisy karne. Karze grzywny do 100 tys. zł podlega m. in. osoba, która wprowadza do obrotu wyrób budowlany nienadający się do stosowania przy wykonywaniu robót budowlanych oraz osoba, która umieszcza znak budowlany na wyrobie budowlanym, który nie spełnia wymagań określonych w niniejszej ustawie. Ustawa weszła w życie 1 maja 2004 r.

► **TRWAJĄ PRACE NAD:**

► **Rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.**

Projekt ma na celu m. in. uzależnienie wysokości wpłacanych składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych przez osoby prowadzące działalność gospodarczą od wysokości ustalonego podatku należnego za poprzedni rok, osiągniętego ze wszystkich rodzajów pozarolniczej działalności, a nie tylko tej, która stanowi tytuł ubezpieczenia. Proponuje się także wprowadzenie preferen-

cyjnych składek na ubezpieczenie społeczne do osób, które po raz pierwszy podejmą działalność gospodarczą na własny rachunek.

► **ORZECZNICTWO:**

► Przepisy art. 27a pkt 1 lit. a) ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych **nie zawierają zakazu dokonywania odliczeń dotyczących wydatków ponoszonych na więcej niż jedno mieszkanie, budynek mieszkalny czy działkę pod zabudowę mieszkalną.** Nie wskazuje na to wykładnia językowa i systemowa przepisu. Ograniczenie dotyczy jedynie wysokości poniesionych wydatków (art. 27a ust. 3 pkt 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych). Wnioskować z tego należy, iż ustawodawca ograniczył możliwość skorzystania z ulgi tylko co do wysokości, nie ingerując w sposób zaspokajania potrzeb mieszkaniowych przez podatników (Wyrok NSA z 26 marca 2003 r., sygn. akt I SA/Łd 1722/2001).

► Niewłaściwa jest interpretacja, że zwrot „w fakturach stwierdzających nabycie towarów i usług” oznacza, że fakturę stanowiącą podstawę odliczenia można wystawić dopiero po dokonaniu czynności podlegającej opodatkowaniu. W przepisie tym jest mowa o podatku naliczonym, którego kwota zostaje wykazana w fakturze. **Żaden przepis ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym nie wskazuje, iż początkiem terminu, od którego można wystawić fakturę, jest dzień dokonania czynności** (wyrok WSA z 4 lutego 2004 r., sygn. akt III SA 554/2003).

► **Skuteczne dla zachowania ulgi - nabycie lokalu** mogło być dokonane jedynie w drodze zawartej w formie aktu notarialnego umowy zobowiązującej do przeniesienia własności lokalu (wyrok NSA z 25 marca 2003 r., sygn. akt I SA/Łd 1831/2001).

► **KONRAD ŁACIŃSKI**

Pracownik Departamentu Orzecznictwa w Ministerstwie Infrastruktury

O P I N I E U Z P

RAŻĄCO NISKA CENA

► Zgodnie z treścią art. 89 ust. 1 pkt 4 ustawy - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. nr 19, poz. 177) zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli zawiera rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia.

Ustawa, wprowadzając możliwość odrzucenia oferty przez zamawiającego z powodu rażąco niskiej ceny, nie precyzuje jednak tego pojęcia. Nie definiują go również przepisy dyrektyw Unii Europejskiej, będące u podstaw przedmiotowej regulacji. Znaczenia tego wyrażenia nie wyjaśnia również orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli zawiera rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia.

Mając na względzie cel przedmiotowej regulacji, wydaje się, iż za ofertę z rażąco niską ceną można uznać ofertę z ceną niewiarygodną, nierealistyczną w porównaniu do cen rynkowych podobnych zamówień. Oznacza to cenę znacząco odbiegającą od cen przyjętych, wskazującą na fakt realizacji zamówienia poniżej kosztów wytworzenia usługi, dostawy, roboty budowlanej. Przyczyną wyraźnie niższej ceny od innych ofert może być albo świadome działanie wykonawcy, albo nierzetelność kalkulacji wykonawcy, co grozi nienależytym wykonaniem lub niewykonaniem zamówienia w przyszłości.

► Jak wynika z treści art. 89 ust. 1 pkt 4 ustawy, **punktem odniesienia do kwalifikacji ceny jako rażąco niskiej jest ustalona przez zamawiającego cena za przedmiot zamówienia**. Ceną ustaloną przez zamawiającego, która będzie stanowiła punkt odniesienia do stwierdzenia, czy mamy do czynienia z rażąco niską ceną, będzie wartość przedmiotu zamówienia ustalona przez zamawiającego powiększona o podatek VAT. Przepis art. 89 ust. 1 pkt 4

wyraźnie bowiem wskazuje, iż chodzi o odniesienie ceny do przedmiotu zamówienia. W chwili oceny ofert jedynym obiektywnym wyznacznikiem tego, czy cena może być uznana za rażąco niską, jest wartość zamówienia z podatkiem VAT.

Wydaje się, iż punktem odniesienia nie może być sama wartość zamówienia, a więc wartość bez podatku VAT (art. 32 ust. 1), bowiem zgodnie z art. 2 pkt 1 w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o cenach, cena podawana przez wykonawców w swojej ofercie musi uwzględniać stawkę podatku VAT.

Należy jednak wyraźnie podkreślić, iż wyznacznik ten nie jest jednak wyznacznikiem bezwzględnie wiążącym i ostatecznym, ze względu choćby na możliwość oszacowania przez zamawiającego wartości zamówienia z nienależytą starannością (o czym poniżej). Ponadto, wyznacznik ten powinien służyć tylko i wyłącznie podjęciu decyzji o tym, czy cena może być rażąco niską, i uruchomienia procedury przewidzianej w art. 90 ustawy, a więc żądania wyjaśnień. Nie może jednak decydować jeszcze o tym, że cena jest ceną rażąco niską. W tym przypadku, odniesienie ceny do wartości zamówienia powiększonej o VAT ma charakter jedynie pomocniczy i służyć powinien jedynie podjęciu decyzji o tym, czy na zamawiającym ciąży obowiązek żądania wyjaśnień od wykonawcy.

W chwili oceny ofert jedynym obiektywnym wyznacznikiem tego, czy cena może być uznana za rażąco niską, jest wartość zamówienia z podatkiem VAT.

Nieco odmiennie sytuacja przedstawia się w przypadku usług lub dostaw powtarzających się okresowo lub zamówienia dzielonego na części. Wiąże się to z odmiennym sposobem ustalania wartości szacunkowej przy tych zamówieniach. **Przy ustalaniu wartości zamówienia na usługi lub dostawy powtarzające się okresowo zamawiający bierze pod uwagę łączną**

wartość zamówień okresowych, jakich zamierza udzielić w określonym czasie (art. 34 ust. 1), a w przypadku zamówienia dzielonego na części, łączną wartość zamówień dzielonego na części (art. 32 pkt 4).

W przypadku kiedy zamawiający zamierza zorganizować kilka odrębnych postępowań na określone usługi lub dostawy powtarzające się okresowo, punktem odniesienia dla kwalifikacji ceny jako rażąco niskiej nie będzie ustalona przez zamawiającego wartość zamówienia dla tych zamówień, tzn. łączna wartość tych zamówień, lecz wartość odzwierciedlająca zakres zamówienia będącego przedmiotem odrębnego postępowania. Powyższe analogicznie należy odnieść również do zamówień publicznych udzielanych w częściach, gdzie wartością zamówienia jest łączna wartość poszczególnych części zamówienia, mimo iż każda część stanowi przedmiot odrębnego postępowania.

W przypadku sytuacji, gdy cena oferty nie odbiega od wartości ustalonej przez zamawiającego, ale różni się w sposób rażący od innych cen, zamawiający powinien w pierwszej kolejności przeanalizować, czy przyjęta przez niego wartość zamówienia (powiększona o podatek VAT) była określona z należytą starannością. Jeżeli okaże się, że tak określona wartość została ustalona z nienależytą starannością, zamawiający nie powinien jej brać pod uwagę jako punktu odniesienia do kwalifikacji ceny jako rażąco niskiej.

Wydaje się, iż w przypadku nienależytego oszacowania wartości zamówienia, zamawiający na nowo powinien dokonać jej ustalenia. Zauważyć jednak należy, iż modyfikacja ceny, a co się z tym wiąże modyfikacja wartości zamówienia, służy wyłącznie do ustalenia rażąco niskiej ceny. Wartość zamówienia ustalona przez zamawiającego co do zasady nie ulegnie zmianie. Zgodnie bowiem z art. 35 ustawy ustalenie wartości zamówienia dokonuje się przed dniem wszczęcia postępowania. **W sytuacji błędnego oszacowania zamówienia - skutkującego tym, iż zamówienie prowadzone jest poniżej progów określonych w ustawie - zamawiający powinien rozważyć, czy nie zachodzi podstawa do unieważnienia postępowania.**

► W celu ustalenia, czy oferta zawiera rażąco niską cenę w stosunku do

przedmiotu zamówienia, zamawiający zobowiązany jest zwrócić się do wykonawcy o szczegółowe wyjaśnienie powodów zaproponowania tak niskiej ceny. Jako sprzeczne z ustawą należy uznać automatyczne uznawanie za rażąco niskie i odrzucenie ofert bez możliwości wykazania, że ich oferta jest rzetelna. **Zgodnie z orzeczeniem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z 22 czerwca 1989 r. w sprawie C-103/88 (Constanzo) niedopuszczalne, jako sprzeczne z zasadą wspierania rzeczywistej konkurencji w zamówieniach publicznych, jest automatyczne, wyłącznie na podstawie arytmetycznego kryterium, uznawanie za rażąco niskie i odrzucenie ofert o cenach poniżej pewnego poziomu (np. tańszych o więcej niż 10 proc. od średniej ceny wszystkich złożonych ofert albo poniżej wartości szacunkowej ustalonej przez zamawiającego), bez umożliwienia oferentom wykazania, że ich oferta jest rzetelna.**

Przez ofertę wariantową należy rozumieć ofertę przewidującą odmienny niż określony przez zamawiającego sposób wykonania zamówienia publicznego

Zgodnie z art. 90 ust. 2 ustawy zamawiający, oceniając wyjaśnienia, bierze pod uwagę takie obiektywne czynniki, jak: oszczędność metody wykonania zamówienia, wybrane rozwiązania techniczne, wyjątkowo sprzyjające warunki wykonywania zamówienia dostępne dla wykonawcy, oryginalność projektu wykonawcy oraz wpływ pomocy publicznej udzielonej na podstawie odrębnych przepisów. Lista tych czynników, będących podstawą oceny wyjaśnień nie jest wyczerpująca i zamawiający powinien brać pod uwagę również inne (obiektywne) czynniki, jeżeli zawarte są one w wyjaśnieniach przedłożonych przez wykonawców.

▶ Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli dostawca nie złożył wyjaśnień w wyznaczonym

terminie albo jeżeli dokonana ocena wyjaśnień potwierdza, że oferta zawiera rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia (art. 90 ust. 3 ustawy). W takim przypadku zamawiający zobowiązany jest - jeżeli wartość zamówienia dla robót budowlanych przekracza wyrażoną w złotych równowartość kwoty 5 000 000 euro, a dla dostaw i usług 130 000 euro - zawiadomić o tym Prezesa Urzędu oraz Komisję Europejską. Warunkiem koniecznym takiego zawiadomienia jest okoliczność prowadzenia postępowania, w którym jedynym kryterium wyboru ofert jest cena. Zatem w sytuacji kiedy wybór najkorzystniejszej oferty odbywa się również w oparciu o inne kryteria niż cena (niezależnie od wartości zamówienia), zamawiający zwolniony jest z obowiązku powiadomienia Prezesa Urzędu oraz Komisji Europejskiej o odrzuceniu ofert z powodu rażąco niskiej ceny.

WPLYW SPOSOBU WYKONANIA ZAMÓWIENIA NA RYNEK PRACY W MIEJSCU WYKONANIA ZAMÓWIENIA JAKO KRYTERIUM OCENY OFERT

Zgodnie z art. 91 ust. 2 ustawy z 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych jednym z kryteriów, jakim zamawiający może kierować się przy wyborze najkorzystniejszej oferty, jest wpływ sposobu wykonania zamówienia na rynek pracy w miejscu wykonania zamówienia.

Często jest ono utożsamiane z kryterium liczby bezrobotnych zatrudnionych do wykonania zamówienia publicznego. W opinii Urzędu są to dwa odmiennie i różne kryteria. **Przy ocenie kryterium wpływu sposobu wykonania zamówienia na rynek pracy w miejscu wykonania zamówienia, zamawiający może brać pod uwagę m.in. liczbę bezrobotnych zatrudnionych przy wykonaniu zamówienia, ale nie tylko.** Tym samym kryterium to ma szersze znaczenie i zastosowanie niż kryterium liczby bezrobotnych zatrudnionych do wykonania zamówienia publicznego.

Przepis art. 91 nie zawiera zamkniętego katalogu kryteriów, jakimi zamawiający może posługiwać się przy wyborze oferty najkorzystniejszej, a jedynie wymienia je przykładowo. Wprowadzenie przez ustawodawcę możliwości ustalenia kryterium

wplywu sposobu wykonania zamówienia na rynek pracy w miejscu wykonania zamówienia, przesądza jednak o możliwości ustalenia kryterium liczby bezrobotnych zatrudnionych do wykonania zamówienia publicznego, jako kryterium samodzielne. Takie kryterium, o ile zostało ustalone w sposób obiektywny i zapewniający przede wszystkim równe traktowanie wykonawców, nie narusza zasad ustawy - Prawo zamówień publicznych, jak i nie dotyczy właściwości wykonawcy.

Wydaje się, iż użyte przez ustawodawcę w art. 91 ust. 2 wyrażenie „wpływ sposobu wykonania zamówienia” w pierwszej kolejności nakazuje odnosić to kryterium do przetargu, w którym zamawiający dopuścił możliwość składania ofert wariantowych. Przez ofertę wariantową należy bowiem rozumieć ofertę przewidującą odmienny niż określony przez zamawiającego sposób wykonania zamówienia publicznego (art. 2 pkt 7 ustawy). Zastosowanie kryterium wpływu sposobu wykonania zamówienia na rynek pracy będzie miało siłą rzeczy ograniczone zastosowanie w przypadkach postępowań, w których nie została dopuszczona możliwość składania ofert wariantowych, i będzie tak naprawdę ograniczona do liczby bezrobotnych zatrudnionych do wykonania zamówienia. Co do zasady, zamawiający ma bowiem obowiązek opisu przedmiotu zamówienia i sposobu, w jaki będzie on wykonywany, co ogranicza pełne zastosowanie tego kryterium.

Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, iż zamawiający zobowiązany jest do opisanego w SIWZ kryteriów, którymi będzie się kierował przy wyborze oferty (art. 36 ust. 1 pkt 18). Przykładowo, zamawiający chce wybudować oczyszczalnię ścieków i dopuszcza składanie ofert wariantowych, tj. takich, które przewidują odmienny niż określony przez zamawiającego sposób wykonania zamówienia publicznego. Zamawiający, oprócz oceny oferty pod względem liczby zatrudnionych bezrobotnych do wykonania zamówienia, może brać pod uwagę np. to, że w nowo wybudowanej oczyszczalni znajdzie zatrudnienie większa liczba pracowników.

Należy jednocześnie zwrócić uwagę i przestrzec, iż **nadawanie zbyt wysokiego zna-**

czenia temu kryterium może prowadzić do nieracjonalnego wydatkowania środków przez zamawiającego. Mogą zdarzać się bowiem sytuacje, w których wykonawca będzie zobowiązywał się do zatrudnienia więcej bezrobotnych, w stosunku do liczby wystarczającej do wykonania zadania, koszty zatrudnienia wliczając w cenę, której nadał zbyt małe znaczenie. **W sytuacji zachwiania proporcji między kryterium ceny, a kryterium sposobu wykonania zamówienia na rynek pracy, zamawiający może „słono” za to zapłacić.**

MOŻLIWOŚĆ ZMIANY UMOWY O ZAMÓWIENIE PUBLICZNE W PRZYPADKU USTAWOWEJ ZMIANY STAWKI PODATKU VAT

W ostatnim okresie wiele kontrowersji wywołuje możliwość dokonania zmiany umowy o zamówienie publiczne w przypadku ustawowej zmiany stawki podatku od towarów i usług (VAT). Urząd Zamówień Publicznych zasięgnął opinii Ministerstwa Finansów, które w piśmie z 8 stycznia 2003 roku (znak: PP1-811/1019/02/DSz), stwierdziło, iż: „dla rozstrzygnięcia sprawy decydujące jest wyjaśnienie, jaki wpływ ma podatek od towarów i usług na wysokość wynagrodzenia, które w związku z realizacją danej umowy odbiorca (zamawiający) jest zobowiązany zapłacić. Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 lipca 2001 roku o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050), do którego odesłanie zawiera art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177) ceną jest wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę; w cenie uwzględnia się podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów sprzedaż towaru (usługi) podlega obciążeniu podatkiem od towarów i usług oraz podatkiem akcyzowym. Przepis ten, według powszechnie przyjętego rozumienia oznacza, że podatek VAT jest składnikiem ceny, stanowi element cenotwórczy, wobec czego sprzedawca towaru lub usługi, kalkulując cenę, uprawniony jest do wliczenia do niej podatku VAT należnego od tego towaru lub usługi. Wyżej powołany przepis nie daje jednak podstawy do uznania, że z jego mocy nabywca towaru lub usługi jest obowiązany

zapłacić sprzedawcy cenę wyższą, powstała w wyniku zmiany stawki podatku VAT, jeżeli zawarta umowa nie zawierała klauzuli rodzącej takie zobowiązanie.”

W świetle przepisów kodeksu cywilnego strony mają swobodę wprowadzania zmian do umów. Jednak ustawa - Prawo zamówień publicznych jest aktem szczególnym w stosunku do kodeksu cywilnego i dopuszcza możliwość dokonywania zmian umowy o zamówienie publiczne tylko i wyłącznie w okolicznościach wskazanych w art. 144 ust. 1 ustawy. Przepis ten dopuszcza możliwość dokonywania zmian w treści zawartej umowy, nawet gdyby w ich wyniku dojdź miało do zmiany treści złożonej oferty, pod warunkiem, że konieczność wprowadzenia takich zmian wynika z okoliczności, których nie można było przewidzieć w chwili zawierania umowy.

Odnosząc się do problemu możliwości zmiany określonego umową o zamówienie publiczne podatku VAT na skutek zmiany jej wysokości dokonanych ustawą, co do zasady zgodzić należy się z twierdzeniem, iż trudnym do przewidzenia w chwili zawierania długoterminowej umowy o zamówienie publiczne jest zmiana stawki podatku VAT następująca w późniejszym okresie. A contrario, **ustawowa zmiana stawki podatku VAT nie może zatem stanowić okoliczność, której nie można było przewidzieć w chwili zawierania umowy, jeżeli uchwalenie ustawy o zmianie ustawy o podatku VAT nastąpiło przed jej zawarciem** lub była znana możliwość zmian tego aktu (np. przygotowany był projekt zmiany ustawy).

Oprócz jednak zaistnienia powyższej przesłanki musi zaistnieć jeszcze druga przesłanka, a mianowicie konieczność dokonania zmian umowy. Treść przepisu art. 144 ust. 1 ustawy jednoznacznie wskazuje, iż okoliczności, których nie można było przewidzieć w chwili zawarcia umowy, muszą skutkować koniecznością wprowadzenia zmian do umowy.

Jak wynika z cytowanej wyżej opinii Ministerstwa Finansów, sama zmiana stawki podatku VAT nie skutkuje koniecznością zapłacenia sprzedawcy ceny wyższej, o ile sama umowa nie zawiera-

ła klauzuli rodzącej takie zobowiązanie. Stąd też, w powyższej sytuacji istotnym zagadnieniem jest określenie, w jakich okolicznościach powstanie konieczność dokonania zmian w umowie, umożliwiającą jej dokonanie. W tym przypadku, wydaje się zasadnym wzięcie pod uwagę regulacji zawartych w kodeksie cywilnym. Zgodnie bowiem z art. 139 ust. 1 ustawy, w zakresie nieuregulowanym ustawą, do umów w sprawach zamówień publicznych mają zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego. W opinii Urzędu Zamówień Publicznych z przesłanką konieczności wprowadzenia zmian do umowy w sprawie zamówienia publicznego mielibyśmy do czynienia przede wszystkim w okolicznościach określonych w art. 3571 k.c., zgodnie z którym, jeżeli z powodu nadzwyczajnej zmiany stosunków spełnienie świadczenia byłoby połączone z nadmiernymi trudnościami albo groziłoby jednej ze stron rażąca stratą, czego strony nie przewidywały przy zawarciu umowy, **sąd może, po rozważeniu interesów stron, zgodnie z zasadami współzycia społecznego, oznaczyć sposób wykonania zobowiązania, wysokość świadczenia lub nawet orzec o rozwiązaniu umowy.**

Podatek VAT jest składnikiem ceny, stanowi element cenotwórczy, wobec czego sprzedawca towaru lub usługi, kalkulując cenę, uprawniony jest do wliczenia do niej podatku VAT

Reasumując, w opinii Urzędu Zamówień Publicznych, możliwość dokonania na podstawie art. 144 ust. 1 ustawy zmian umowy o zamówienie publiczne w przypadku ustawowej zmiany stawki podatku VAT, istnieje w sytuacji łącznego spełnienia dwóch przesłanek:

- gdy istnieje obiektywna konieczność wprowadzenia zmian, np. gdy spełnienie świadczenia byłoby połączone z nadmiernymi trudnościami albo groziłoby jednej ze stron rażąca stratą w rozumieniu art. 3571 k.c.,
- zmiana wynika z okoliczności, których nie można było przewidzieć w momencie zawarcia umowy.

Zmiany cen w budownictwie po wejściu do Unii Europejskiej

Pierwsze przybliżenie

W I półroczu br. znacząco zmieniły się ceny materiałów budowlanych

Po ponad dwuletnim okresie stabilizacji cenowej, w pierwszym półroczu bieżącego roku na rynku materiałów budowlanych odnotowano znaczne zróżnicowanie zmian cen, które przedstawiamy na dwóch poziomach agregacji: materiałów (tabela 1) i obiektów (tabela 2). Dla ilustracji tej tezy w tabeli 1 zestawiono minimalne, maksymalne i średnie ceny netto wybranych materiałów budowlanych zanotowane w połowie stycznia, kwietnia i maja bieżącego roku. Zamieszczone zestawienie pokazuje tendencje rynkowe zmienności cen od stycznia do maja tego roku, bez uwzględnienia wpływu zmiany stawki podatku VAT na ceny materiałów od 1 maja br. W okresie tym wystąpiły zarówno spadki cen do 7 proc., jak i bardzo duże wzrosty przekraczające nawet 100 proc. Nieznaczna tendencja spadkowa, odnotowana głównie w maju br., wystąpiła w wyrobach z PCW (rynny dachowe, okna

i drzwi balkonowe, rury instalacyjne karbowane, rury z PCW kanalizacyjne). Natomiast najwyższe wzrosty cen od 45 proc. do 120 proc. wystąpiły w materiałach ogólnobudowlanych w grupie wyrobów stalowych (np. pręty zbrojeniowe, siatka ogrodzeniowa). W materiałach instalacyjnych i elektrycznych maksymalne wzrosty cen były nieco niższe (od 20 proc. do 86 proc.) i dotyczyły m.in. rur stalowych, armatury, przewodów, kabli i gniazd wtykowych. W grupie wyrobów stalowych oraz w przewodach i kablach znaczące wzrosty cen wystąpiły już w I kwartale br. i związane były z bardzo dużymi zmianami na rynkach światowych cen stali oraz znaczącym wzrostem cen miedzi. W połowie kwietnia omówione wzrosty dochodziły już do 90 proc. (stal zbrojeniowa). Rury, armatura i gniazda wtykowe podrożały przede wszystkim na przełomie kwietnia i maja. W pozostałych materiałach, dla których nie zanotowano

TABELA 1. Ceny podstawowych materiałów budowlanych i ich zmiany w okresie od stycznia do maja 2004 r.

(ceny podane w tabeli są cenami netto, nie zawierają podatku VAT)

Symbol	Nazwa	jm.	STYCZEŃ (ceny w zł)			KWIECIEŃ (ceny w zł)			MAJ (ceny w zł)			WSKAŹNIKI ZMIAN w proc.		
			min	max	średnio	min	max	średnio	min	max	średnio	styczeń/kwiecień	kwiecień/maj	styczeń/maj
1102270	Pręty zbrojone do zbrojenia betonu fi 12-14 mm	kg	1,25	1,68	1,43	2,10	3,50	2,71	2,69	3,50	3,16	90,2	16,7	121,9
1102100	Pręty okrągłe gładkie do zbrojenia betonu fi do 7 mm	kg	1,28	1,70	1,43	2,20	3,40	2,70	2,77	3,35	3,13	89,0	15,7	118,6
5063000	Rura stalowa, średnica, czarna ze szwem gwintowana fi 50 mm	m	10,25	13,90	11,70	11,00	16,28	12,71	15,00	26,70	21,82	8,6	71,7	86,5
1331511	Siatka ogrodzeniowa, ocynkowana, z drutu fi 2,8 mm	m ²	4,35	6,69	6,08	6,40	7,90	7,01	7,00	11,07	8,96	15,2	27,8	47,3
8040055	Kabel z żyłami Cu YKY-0,6/1kV, 5 x 10 mm ²	m	10,97	15,56	12,72	11,50	19,48	15,67	15,47	19,50	17,96	23,2	14,6	41,3
7950806	Przewód YDY-750V 3 x 1,5 mm ²	m	1,29	1,82	1,53	1,35	2,53	1,87	1,81	2,35	2,12	22,4	13,3	38,7
5710800	Bateria umywalkowa i zlewomywalkowa ścienna fi 15 mm	szt.	45,00	146,00	95,59	49,00	180,00	100,59	79,60	180,00	119,51	5,2	18,8	25,0
7530310	Gniazdo podwójne 2-biegunowe z uziemieniem	szt.	3,20	7,35	5,58	3,20	9,80	5,84	3,20	9,80	6,97	4,5	19,5	24,9
6351699	Umywalka prostokątna lub trapezowa porcelanowa	szt.	66,50	120,00	89,96	67,00	188,00	97,26	70,00	188,00	104,93	8,1	7,9	16,6
1510809	Farba emulsyjna nawierzchniowa, wewnętrzna - biała	dm ³	2,78	5,65	4,22	2,94	5,65	4,31	3,12	6,00	4,84	2,3	12,2	14,8
2712702	Drzwi plyniczone zewnętrzne sosnowe, pełne, szer. 90 cm	szt.	1190,00	2295,00	1452,67	998,00	2350,00	1657,00	998,00	2350,00	1657,00	14,1	0,0	14,1
1554204	Zaprawa klejowa do płytek ceramicznych „Ceresit CN 111”	kg	0,80	1,59	1,04	0,82	1,64	1,12	0,82	1,64	1,18	7,8	5,0	13,2
2311507	Płyty z wełny mineralnej do izolacji ścian działowych, grub. 100 mm	m ²	9,40	13,72	11,66	9,30	15,10	12,17	10,70	15,10	12,95	4,4	6,4	11,0
6346101	Wanna kąpielowa blaszana L=1700 mm	szt.	195,00	398,00	271,64	196,00	398,00	279,93	238,00	389,00	300,92	3,0	7,5	10,8
3901010	Tapeta papierowa zwykła gładka	m ²	1,98	2,80	2,34	2,00	2,80	2,38	2,31	2,80	2,60	1,4	9,1	10,7
1121801	Blacha stalowa profilowa, dachówkowa powlekana poliestrem	m ²	26,63	31,00	28,66	26,65	33,40	30,44	26,63	35,60	30,91	6,2	1,6	7,9
2633602	Tarica podłogowa strugana dwustronnie	m ³	1050,00	1500,00	1301,09	1100,00	1470,00	1306,76	1258,00	1470,00	1404,00	0,4	7,4	7,9
5938UD0123	Kocioł olejowo-gazowy 150KW	szt.	-	-	17129,00	-	-	17129,00	-	-	18309,00	0,0	6,9	6,9
2222120	Kostka brukowa betonowa, szara, grub. 8 cm	m ²	24,30	36,80	29,43	24,59	36,40	29,35	24,80	35,20	31,30	-0,3	6,6	6,4
2530003	Płytki fajansowe szklone /glazura/	m ²	19,50	33,00	25,95	19,80	33,00	26,97	21,15	32,50	27,58	4,0	2,3	6,3
590K050101	Kocioł elektryczny 4-12KW	szt.	-	-	2435,00	-	-	2435,00	-	-	2581,00	0,0	6,0	6,0
1800201	Cegła dziurawka	szt.	0,43	0,57	0,51	0,45	0,56	0,51	0,45	0,58	0,54	1,2	4,6	5,9
2754518	Okna drewniane jednoramowe o wym. 88 x 145,5 cm	szt.	456,00	577,00	524,43	422,00	573,00	504,00	519,00	584,00	554,00	-3,9	9,9	5,6
2754571	Drzwi balkonowe drewniane jednoramowe o wym. 88 x 211,5 cm	szt.	600,00	806,00	687,20	615,00	806,00	697,50	659,00	806,00	726,00	1,5	4,1	5,6
1801511	Pustak MA X o wym. 18,8 x 28,8 x 22 cm	szt.	2,00	2,67	2,34	2,04	2,60	2,35	2,25	2,58	2,47	0,3	5,3	5,5
2630826	Deszczulki posadzkowe, dębowe /parkiet/	m ²	75,00	125,00	87,00	75,00	115,00	89,48	75,00	115,00	91,70	2,9	2,5	5,4
2600618	Deski iglaste obrzynane	m ³	490,00	745,00	582,29	498,00	745,00	594,50	518,00	689,00	612,50	2,1	3,0	5,2
1562604	Płyty styropianowe odmiany 12	m ³	87,00	128,97	109,05	91,20	150,00	115,38	105,50	124,00	113,15	5,8	-1,9	3,8
2200155	Bloczek z betonu komórkowego o wym. 59 x 24 x 24 cm	szt.	4,80	6,38	5,56	4,81	6,30	5,54	5,28	6,33	5,76	-0,2	3,9	3,6
6354800	Urządzenie sanitarne „KOMPAKT” gat.I	szt.	278,00	495,00	358,71	282,00	580,00	370,04	136,00	580,00	371,75	3,2	0,5	3,6
1820001	Dachówka karpieńska	szt.	1,12	1,65	1,34	1,24	1,65	1,38	1,22	1,51	1,38	2,8	0,4	3,2
2700404	Skrzydło płytowe drzwi wewnętrznych, malowane, szer. 80 cm	szt.	135,00	200,00	155,77	140,00	200,00	156,47	140,00	200,00	160,63	0,4	2,7	3,1
6347101	Zlewomywalk 2-komorowy ze stali nierdzewnej	szt.	166,00	255,00	212,54	168,00	255,00	218,34	168,00	255,00	218,34	2,7	0,0	2,7
6011124	Grzejnik z blachy stalowej 2-płytowy, wys. 500, dł.1000	kpl.	215,00	370,00	311,48	215,00	412,00	318,72	215,00	412,00	318,72	2,3	0,0	2,3
7510300	Łącznik p/ł 250W/6-10A, 1-kławiowy	szt.	2,70	6,30	4,29	3,30	5,32	4,31	3,30	5,20	4,38	0,6	1,6	2,3
1720202	Wapno hydratyzowane	t	295,00	356,00	315,63	302,00	350,52	329,44	302,00	350,52	321,69	2,5	-0,5	1,9
1750803	Płyta gipsowa-kartonowa grub. 12,5 mm	m ²	5,16	9,00	6,42	5,22	8,60	6,45	5,33	8,20	6,55	0,4	1,5	1,9
1810001	Cegła wapienno-piaskowa o wym. 25 x 12 x 6,5 cm	szt.	0,40	0,68	0,45	0,42	0,50	0,46	0,42	0,49	0,46	1,1	0,5	1,6
2520607	Płytki „Gres”	m ²	31,00	55,60	41,30	31,50	55,00	41,94	31,50	55,00	41,94	1,6	0,0	1,6
1700305	Cement portlandzki CEM I 32,5	t	275,00	330,00	301,98	283,00	335,00	306,71	288,00	317,00	304,99	1,6	-0,6	1,0
6040105	Konwektor, temp. 90/70/20, moc c.1400-1800W	szt.	277,00	560,30	496,49	295,00	560,30	500,49	295,00	560,30	500,49	0,8	0,0	0,8
2520215	Płytki kamienne szklone /terakota/	m ²	30,00	39,00	35,17	31,80	39,00	35,37	31,80	39,00	35,37	0,6	0,0	0,6
1581813	Okno z PCW typu Panoroma o wym. 116,5 x 113,5 cm	szt.	405,00	614,00	495,61	422,00	614,00	508,85	430,00	585,00	497,17	2,7	-2,3	0,3
5630405	Rura z PCW kanalizacyjna kształtowa fi 110 mm	m	7,90	12,44	9,94	7,50	12,60	10,23	7,50	11,72	9,97	2,9	-2,5	0,3
2631909	Panele drewniane, dębowe	m ²	98,00	116,00	107,15	98,70	113,40	107,60	96,50	115,00	106,19	0,4	-1,3	-0,9
1565911	Rynna dachowa „Wavin” z PCW, fi 125 mm	m	7,57	9,64	8,93	7,57	9,64	8,85	7,57	9,64	8,67	-0,9	-2,1	-2,9
1581871	Drzwi balkonowe z PCW typu Panoroma o wym. 86,5 x 209,5 cm	szt.	471,00	611,00	541,90	473,00	639,00	550,67	475,00	586,00	520,00	1,6	-5,6	-4,0
1602005	Płasek do zapraw budowlanych	m ³	11,70	25,00	19,21	13,60	33,60	20,39	13,60	23,50	18,28	6,2	-10,4	-4,8
7580030	Rura instalacyjna karbowana średnicy 16 mm	m	0,23	0,70	0,47	0,23	0,70	0,47	0,23	0,68	0,44	0,2	-6,9	-6,7

spadków cen ich wzrost kształtował się najczęściej od 1 do 16 proc. Taki wzrost był przede wszystkim wynikiem zwiększonego popytu na materiały budowlane przed 1 maja br., związanego ze zmianą stawki podatku VAT z 7 proc. na 22 proc.

Oceniając obecnie rynek budowlany, przewidujemy, że w najbliższym okresie powinna nastąpić stabilizacja cen materiałów, nawet z możliwością niewielkich ich spadków.

TABELA 2. Zmiany cen obiektów w I półroczu 2004 r.

Lp.	Numer obiektu	Nazwa obiektu	Jednostka odniesienia	Zmiana ceny w % do IV kw. 2003 r.
01	02	03	04	05
1	1112	Budynek mieszkalny wielorodzinny IV-kondygnacyjny	m ² p.u.	2,3
2	1131	Budynek mieszkalny wielorodzinny XI-kondygnacyjny	m ² p.u.	3,4
3	1154	Dom jednorodzinny wolno stojący o podwyższonym standardzie	m ² p.u.	3,4
4	1164	Dom bliźniaczy piętrowy bez podpiwniczenia	m ² p.u.	0,9
5	1751	Budynek administracyjno-biurowy	m ² p.u.	5,5
6	2210A	Hala produkcyjna w metalowej lekkiej obudowie	m ² p.u.	5,9
7	2311	Budynek magazynowy	m ² p.u.	8,5
8	2663	Garaż 3-boksowy	m ² p.u.	0,4
9	5321	Ulica (droga) miejska wojewódzka	1 km	-0,4
10	5411	Wiadukt drogowy żelbetowy płytowy	1 m	14,4
11	5462	Przebieg drogowy jednoosobowy z rur żelbetowych ø 100 cm	1 m	3,1
12	5569	Sieć wodociągowa przeciwpożarowa	1 m	2,1
13	5571	Zewnętrzna sieć kanalizacyjna z rur kamionkowych ø 300 mm	1 m	12,8
14	5576	Przyłącze obiektu do sieci kanalizacyjnej z rur kamionkowych ø 150 mm	1 m	3,9
15	7211	Linia kablowa S.N. 15 kV	1 m	3,5
16	3831C	Ogrodzenie nr 4	1 m	1,5
17	3832	Ogrodzenie nr 5	1 m	10,0

Znaczne zmiany cen materiałów budowlanych, które wystąpiły od stycznia do maja br., wpłynęły na ceny obiektów w tym okresie. W tabeli 2 przedstawiamy zestawienie zmian cen wybranych obiektów w I półroczu br. Niewielki spadek ceny w granicy 0,5 proc., wystąpił w obiekcie liniowym: ulica (droga), natomiast maksymalny wzrost ceny (14,4 proc.) zanotowano dla wiaduktu drogowego żelbetowego płytowego. Ogółem w obiektach budowlanych dyspersja pomiędzy zmianami cen wyniosła aż 15 punktów procentowych, przy czym dotyczyła ona przede wszystkim obiektów inżynierskich.

W obiektach kubaturowych nie zanotowano spadków cen, a wzrosty kształtowały się na poziomie od 0,4 proc. do 8,5 proc. Największe wzrosty cen w tej grupie obiektów wystąpiły w budynku magazynowym o konstrukcji szkieletowej stalowej (8,5 proc.), hali w metalowej lekkiej obudowie (5,9 proc.) i budynku administracyjno-biurowym (5,5 proc.). We wszystkich tych budynkach udział wyrobów stalowych w wartości materiałów ogółem jest znaczący. W innych obiektach kubaturowych, w których ten udział jest mniejszy, wzrosty cen ukształtowały się na poziomie od 0,4 do 3,4 proc..

Budowie inżynierskie to niejednorodny zbiór obiektów, stąd duże różnicowanie zmian cen. I tak w grupie obiektów drogowych liniowych (ulice, drogi, ronda, parkingi, chodniki, place manewrowe) odnotowano nieznaczne spadki cen do 0,4 proc., natomiast ceny mostów, wiaduktów żelbetowych i przepustów wzrosły od 3,1 proc. do 14,4 proc.

W sieciach i przyłączach (gazowych, ciepłowniczych, wodociągowych) nie stwierdzono istotnego różnicowania zmian cen. Niewielki wzrost wystąpił w sieci wodociągowej przeciwpożarowej (2,1 proc.). Natomiast zdecydowanie większe wzrosty cen wystąpiły w przyłączach i sieciach kanalizacyjnych z rur kamionkowych (od 3,9 proc. do 12,8 proc.). Duży wzrost i znaczącą dyspersję pomiędzy zmianami cen odnotowano również w grupie ogrodzeń, w której bardzo wyraźnie widać związek pomiędzy wzrostem cen materiałów i obiektów z nich realizowanych. Cena ogrodzenia ze słupkami i cokołem murowanymi z cegły pełnej oraz przęsłami o konstrukcji stalowej wypełnionej sztachetami z drewna wzrosła tylko o 1,5 proc., natomiast ogrodzenia z siatki stalowej w ramach na słupkach stalowych obsadzonych w cokole betonowym aż o 10 proc. W liniach i sieciach elektroenergetycznych zmiany cen były niewielkie i sięgały do 3,5 proc. wzrostu w linii kablowej S.N. 15 kV.

Przedstawiona analiza wyraźnie wskazuje, że brak stabilizacji cenowej w niektórych grupach materiałowych w I półroczu 2004 r. wywołał również znaczną dyspersję zmian cen obiektów w tym okresie. W cenach obiektów realizowanych z materiałów niepodlegających tym wahaniom cenowym nie odnotowano istotnych zmian.

ZESPÓŁ REDAKCYJNY

SEKOCENBUD

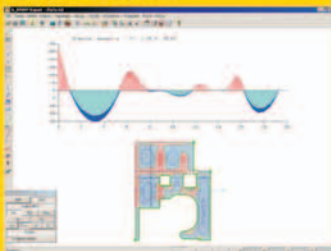

WIESZ ZA ILE ZBUDUJESZ

Internetowy portal cenowy

www.sekocencbud.pl

Do 22.07.2004 do Państwa zakupów dodajemy w cenie zamówienia gratis program **ArCon 5.0+PL** (przy zamówieniu powyżej 1050 zł netto) lub program **PlaTo 4.0 PL** (przy zamówieniu powyżej 1400 zł netto)

PlaTo 4.0 PL

Program PlaTo 4.0 to sprawdzony program z zakresu CAE, służący do analizy statycznej i wymiarowania płyt żelbetowych. Pozwala w sposób szybki i pewny wykonać obliczenia statyczne oraz przeprowadzić wymiarowanie żelbetowych układów płytowych.

ArCon 5.0+PL

Program ArCon 5.0+ to program wspomagający projektowanie architektoniczne od fazy koncepcji, po fazę dokumentacji, tworząc w efekcie wizualizację 3D oraz umożliwiając wykonanie wirtualnego spaceru.

Poznaj wszystkie nasze produkty:
tel. 0-42/689 11 11
e-mail: intersoft@intersoft.pl

INTERsoft Sp. z o.o.
90-057 Łódź, Sienkiewicza 85/87
tel. 0-42/6891111 fax 0-42/6891100
www.intersoft.pl intersoft@intersoft.pl

Programy dla inżynierów

rozmowa z Jarosławem Chudzkiem Prezesem Zarządu INTERsoft Sp. z o.o.

Panie Prezesie, jak stawialiście pierwsze kroki?

Firma INTERsoft powstała w 1997 roku. Wówczas to wróciłem do kraju, po 10 latach pobytu w Niemczech, gdzie pracowałem w mb-Software, jednej z największych firm zajmujących się oprogramowaniem dla budownictwa. Początki działalności były iście pionierskie. Zaczęliśmy w kilka osób, które to uwierzyły w moje obietnice przyszłego sukcesu firmy. Dzięki ich zaangażowaniu i umiejętnościom INTERsoft w ciągu tych kilku lat stał się firmą o najszerzej ofercie oprogramowania dla branży budowlanej. Tu należą się szczególne podziękowania Panu Jarosławowi Cislakowi - dziś Dyrektorowi Handlowemu Firmy za wsparcie w tamtych trudnych chwilach.

Tak naprawdę, rozpoczął Pan działalność bez żadnego kapitału. Jak to możliwe?

Ponieważ w mb-Software pracowałem przy tworzeniu programu ArCon, a następnie jego dystrybucji na rynku międzynarodowym, INTERsoft rozpoczął działalność od sprzedaży programu ArCon w Polsce. Dzięki swojej innowacyjności, szerokim możliwościom, kilku wersjom dostosowanym do oczekiwań projektantów, polskiej wersji językowej i atrakcyjnej cenie, stał się sukcesem rynkowym.

Dało nam to podstawy finansowe do uruchomienia prac nad stworzeniem własnej aplikacji dla konstruktorów, która z założenia była kompleksowym i całościowym systemem oprogramowania inżynierskiego. W ten sposób w roku 2000 pojawił się w sprzedaży system KONSTRUKTOR.

KONSTRUKTOR opierał się na nieznannej dotychczas w Polsce filozofii działania. Czy nie obawiał się Pan porażki?

Byłem zawsze przekonany o sukcesie. Sama idea programu była sprawdzonym na świecie rozwiązaniem, zaś w połączeniu z nowoczesną technologią, fachowością i solidnością naszych pracowników dała znakomity produkt, który do dziś znalazł ponad 2500 użytkowników. KONSTRUKTOR to aplikacja o budowie modułowej, posiadająca wspólny program zarządzający. Ponieważ wszystkimi modułami rządzi ta sama logika wprowadzania danych, to obsługa jest intuicyjna, a wyniki są automatycznie przekazywane między nimi. Dzięki takiej budowie każdy projektant może kupić i wykorzystywać tylko niezbędne

mu narzędzia, a wraz z rozwojem swojej firmy może rozbudowywać swój program. KONSTRUKTOR ma dziś już 16 podstawowych modułów liczących oraz 6 modułów rysunkowych, służących do wykonywania rysunków konstrukcyjnych w formacie dxf: Rama 2D, Belka żelbetowa z nakładką DXF, Słup żelbetowy z nakładką DXF, Schody płytowe z nakładką DXF, Ściana oporowa z nakładką DXF, Fundamenty bezpośrednie z nakładką DXF, Belka stalowa, Słup stalowy, Płatek stalowa, Blachownica stalowa, Połączenia doczołowe z nakładką DXF, Przenikanie ciepła, Zapotrzebowanie na ciepło, Wiązary drewniane, Osiedlenie grupy fundamentów, Stateczność skarp i zboczy.

Proszę o kilka słów na temat innych programów z Państwa oferty.

Oprócz programów, o których już wspominałem, w naszej ofercie znajduje się INTERsoft-IntelliCAD, wspomagający projektowanie 2D i 3D. Ze względu na ten sam format zapisu danych (dwg) i filozofię działania do złudzenia przypomina AutoCADa. Jako jedyna firma w Europie Środkowo-Wschodniej jesteśmy członkami Intellicad Technology Consortium w USA, grupującego firmy z całego świata współtworzące ten program. Poza tym, sprzedajemy program PlaTo (projektowanie płyt żelbetowych) oraz MicroFe (analiza statyczna i dynamiczna). Są to programy z zaprzyjaźnionych z nami firm zagranicznych i dlatego możemy je sprzedawać w Polsce po specjalnej cenie, często wielokrotnie niższej niż za granicą.

Jakie plany ma firma na najbliższą przyszłość?

Chciałbym zachęcić czytelników Inżyniera Budownictwa do skorzystania z naszej OFERTY UNIJNEJ. Naszym Klientom, do każdego zakupu dodajemy gratis jeden z dwóch renomowanych programów. Każdy, kto dokona zakupu za kwotę co najmniej 1050 zł netto, otrzyma program ArCon 5.0+PL. Jeżeli natomiast łączna suma zakupu przekroczy 1400 zł netto, to wtedy do zamówienia dodamy gratis program PlaTo 4.0PL. Co do przyszłości - od ponad roku pracujemy nad dwoma interesującymi projektami, które pojawiają się w sprzedaży w drugiej połowie roku. Na koniec chciałbym gorąco zachęcić do kontaktów z naszą firmą. Nasi konsultanci (pod numerem telefonu 042 689 11 11) zawsze są do Państwa dyspozycji i służą pomocą w każdej sprawie.

Czasopisma specjalistyczne

Kontynuujemy prezentację najciekawszych propozycji z prasy specjalistycznej, do znanych już Państwu tytułów, w tym numerze dołączyły następujące.

Redakcja: ul. Świętokrzyska 14a, pok. 409, 00-950 Warszawa
skr. poczt. 1004, tel./faks (0-22) 826-20-27, 827-52-55
tel. (0-22) 828-23-91
e-mail: materiaלבudowlane@neostrada.pl

Miesięcznik „Materiały Budowlane” – technologie – rynek – wykonawstwo to źródło wiedzy o nowych wyrobach i technologiach budowlanych, ciekawych realizacjach, normalizacji i certyfikacji, nowych uwarunkowaniach związanych z przystąpieniem Polski do UE, aktualnych przepisach prawnych i ekonomicznych z dziedziny budownictwa, rynku budowlanym. W każdym wydaniu znajdują Państwo wiele interesujących materiałów. W wydaniu kwietniowym (nr 4/2004 r.) hitem jest blok tematyczny poświęcony ochronie przed hałasem w budownictwie, a w nim, m.in. artykuły:

- ▶ „Polskie wymagania akustyczne na tle przepisów UE”;
- ▶ „Wykorzystanie wyników badań akustycznych w procesie projektowania, wykonania i modernizacji budynków”;
- ▶ „Właściwości akustyczne masywnych konstrukcji ściennych”;
- ▶ „Właściwości akustyczne lekkich przegród szkieletowych”;
- ▶ „Ciężki ruch komunikacyjny i jego wpływ na warunki wibroakustyczne w budynkach mieszkalnych”;

- ▶ „Ekranowanie akustyczne”.

W bloku tym znajduje się też wykaz aktualnych norm dotyczących akustyki w budownictwie oraz wiele interesujących, nowoczesnych rozwiązań dostępnych na polskim rynku.

W kwietniowym wydaniu miesięcznika „Materiały Budowlane” znajdują Państwo interesujące artykuły także w bloku tematycznym – „Ściany”, m.in.:

- ▶ „Wprowadzenie do obrotu i kontrola wyrobów budowlanych po 1 maja 2004 r.”;
- ▶ „Wyroby z oznakowaniem CE do budowy ścian zewnętrznych”;
- ▶ „Rynek materiałów budowlanych do wznoszenia ścian w Polsce i UE”;
- ▶ „Ogólne zasady kalkulacji kosztorysowej w krajach UE”.

Zachęcamy też do przeczytania artykułów poświęconych wznoszeniu ścian z różnych materiałów, w tym z betonu komórkowego, ceramiki poryzowanej, silikatów oraz zawierającego porównanie kosztów wybudowania ścian zewnętrznych.

W stałym dziale „Drogi, mosty” polecamy artykuł o nowoczesnej technologii budowy mostów – VFT, a w dziale „Budownictwo wodne” o wzmocnieniu ścian i górnej głowy śluzy w Dębowie na Kanale Augustowskim. W dziale „Rynek budowlany” znajdują Państwo bieżące informacje dotyczące produkcji wyrobów oraz usług budowlanych. Zapraszamy do lektury, a członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, którzy dotychczas nie są stałymi Czytelnikami miesięcznika „Materiały Budowlane” zachęcamy do prenumeraty. Zainteresowanych prosimy o kontakt z redakcją. Dla członków PIIB mamy specjalną ofertę.

Redakcja: ul. Śliska 52, 00-826 Warszawa
tel. (0-22) 620-13-99, faks (0-22) 654-57-39
e-mail: ipb@ipb.org.pl

Izba Projektowania Budowlanego, poczynając od 1991 r., wydaje miesięcznik firm projektowych i organizatorów inwestycji pt. „Wiadomości”. Do czerwca 2004 r. ukazało się 161 numerów tego miesięcznika. Praktyka wydawania „Wiadomości” potwierdza, że dobrze spełniają one rolę magazynu informacyjnego dla projek-

tantów i menedżerów działających w firmach projektowych. Liczni autorzy publikowanych artykułów to wybitni naukowcy, specjaliści i praktycy, uznawani w swoim środowisku.

Aktualne teksty publikowane są na łamach „Wiadomości” w pięciu działach:

- ▶ Z życia Izby i jej członków
- ▶ Nauka i technika w projektowaniu
- ▶ Zarządzanie menedżerskie
- ▶ Warsztat projektanta
- ▶ Opracowania stałe: felietony, z prasy... z prasy i nie tylko, nowe przepisy prawa, inne.

Uwzględniając zainteresowania i potrzeby zawodowe inżynierów budownictwa – członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, wydawca „Wiadomości” Izba Projektowania Budowlanego ma zaszczyt zaoferować prenumeratę tego miesięcznika, na ulgowych warunkach, po złożeniu zamówienia prenumeraty.

Inżynieria
i Budownictwo

Przegląd Budowlany

Gaz, Woda i Technika
Sanitarna

Ciepłownictwo,
Ogrzewnictwo,
Wentylacja

Gospodarka Wodna

Wiadomości
Melioracyjne
i Łąkarskie

Biuletyn INPE

Spektrum – magazyn
informacyjny SEP

Drogownictwo

Wiadomości naftowe
i gazownicze

Inżynieria Morska
i Geotechnika

Materiały Budowlane

Wiadomości IPB

PRZEGLĄD budowlany

MIESIĘCZNIK POLSKIEGO ZWIĄZKU INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW BUDOWNICTWA

Redakcja: ul. Świętokrzyska 14a, pok. 201
00-050 Warszawa
tel./faks (0-22) 826-67-00, 828-27-20
e-mail: biuro@przegladbudowlany.pl
www.przegladbudowlany.pl

Czy nowelizacja ustawy – Prawo budowlane przyczyniła się do poprawy sytuacji osób niepełnosprawnych w naszym kraju? Czy z punktu widzenia użytkowników niepełnosprawnych, można będzie ją zaliczyć do przełomowych inicjatyw? W majowym wydaniu „Przeglądu Budowlanego” próbujemy odpowiedzieć na te pytania i przyjrzeć się zmianom w ustawie uchwalonej w

2003 roku, który przecież był rokiem osób niepełnosprawnych w Polsce.

Docieplanie budynków w naszym klimacie to raczej konieczność niż kaprys. W piątym numerze „Przeglądu Budowlanego” prezentujemy obszerny artykuł o docieplaniu budynków, ze szczególnym naciskiem na najczęstsze błędy, które popełniają wykonawcy. W dziale Materiały i Technologie przedstawiamy nowe produkty do izolacji ścian zewnętrznych oraz nową linię technologiczną do produkcji otulin z wełny kamiennej.

W artykule „Żeliwo w architekturze” prezentujemy formy i zakres zastosowania w budownictwie detali architektonicznych i inżynierskich budowli z żeliwa. Niezwykłe cechy tego materiału i korzystne parametry techniczne dają możliwość szerokiego zastosowania żeliwa i jego renesansu w budownictwie.

CIEPŁOWNICTWO OGRZEWNICTWO WENTYLACJA

Redakcja: ul. Czackiego 3/5, pokój 216
00-950 Warszawa, skr. poczt. 1004
tel./faks (0-22) 828 27 26 , tel. (0-22) 826 43 35
www.cieplo gaz.com.pl

Na naszej stronie www.cieplo gaz.com.pl czytelnicy znajdą spisy treści oraz streszczenia artykułów. Znajdą się tam również odnośniki do stron

www reklamujących się u nas firm.

Autorzy artykułów publikowanych na łamach naszego czasopisma otrzymują 4 punkty od Ministerstwa Nauki i Informatyzacji (dawniej Komitetu Badań Naukowych).

W numerze majowym ukażą się, między innymi, referaty wygłoszone na Forum Termomodernizacja 2004, którego nasze czasopismo było Patronem Medialnym.

Referaty i dyskusja dotyczyły zarówno aktualnych problemów termomodernizacji budynków, jak i nowej sytuacji powstającej w związku z integracją europejską, a zwłaszcza z wprowadzeniem wymagań Dyrektywy Unii Europejskiej w sprawie jakości energetycznej budynków.

Zachęcamy do prenumeraty czasopisma

INŻYNIERIA BUDOWNICTWA

Redakcja: al. Armii Ludowej 16, pok. 128
00-637 Warszawa, tel./faks (0-22) 629-69-86
e-mail: pzitinżynieria@pro.onet.pl

Tematyka „Inżynierii i Budownictwa” obejmuje ogólne problemy budownictwa i inżynierii lądowej, teorię konstrukcji, kształtowanie, wspomaganie komputerowe, projektowanie, realizację, diagnostykę i utrzymanie obiektów budowlanych, inżynierskich i specjalnych, w tym mostów, budowli podziemnych i komunalnych, badania materiałów, elementów i konstrukcji, fizykę budowli, geotechnikę, normalizację, jakość i certyfikację oraz kształcenie kadr. Czasopismo jest adresowane do specjalistów w dziedzinie budownictwa i inżynierii lądowej, w tym mostownictwa: projektantów, wykonawców, inwestorów i użytkowników, nadzoru bu-

dowlanego, pracowników naukowych i technicznych uczelni i instytutów naukowo-badawczych oraz nauczycieli i studentów.

Uwagde Czytelników polecamy wydane w 2004 roku zeszyty: nr 1-2 – w całości poświęcone problematyce budownictwa mostowego, nr 3 i 4 – dotyczące różnych, aktualnych problemów budownictwa, nr 5 – zawiera m.in. artykuł na temat procedur wdrażania Eurokodów w zakresie konstrukcji, problemów realizacji wielokondygnacyjnych części podziemnych w budynkach wysokich, opracowanie na temat 70-letniej historii PZITB oraz listę nagród przyznanych przez ministra infrastruktury za prace dyplomowe, doktorskie, habilitacyjne. Zeszyt 6/2004 będzie dotyczył problematyki posadowienia obiektów budowlanych.

Wszelkie informacje, dotyczące prenumeraty czasopisma i innych spraw związanych z jego przygotowaniem i wydawaniem, można uzyskać pod adresem redakcji „Inżynieria i Budownictwo”: Można jeszcze zaprenumerować czasopismo na cały rok 2004.

Miesięcznik

Polskiego Związku

Inżynierów

i Techników

Budownictwa

Miesięcznik

Polskiego

Zrzeszenia

Inżynierów

i Techników

Sanitarnych

Czasopismo

Polskiego Związku

Inżynierów

i Techników

Budownictwa

wydawane od 66 lat

wiadomości melioracyjne i łąkarskie

Redakcja: ul. Czackiego 3/5, 00-043 Warszawa,
tel./faks (0-22) 827 38 50

„Wiadomości...” poświęcone są budownictwu wodno-melioracyjnemu, gospodarce wodnej rolnictwa, inżynierii środowiska wiejskiego, branżowej technice, ekonomii i ekologii. Publikowane są artykuły naukowe, naukowo-techniczne i inżynierskie.

Komitet Badań Naukowych zakwalifikował „Wiadomości Melioracyjne i Łąkarskie” do listy polskich czasopism punktowanych i przyznał czasopismu kategorię „B”.

Oprócz artykułów podstawowych zamieszczane są informacje dotyczące:

- ▶ Stowarzyszenia i Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa;
- ▶ Instytutów branżowych i uczelni, norm, normatywów, katalogów, nowelizacji umów i rozliczeń i inne z branży wodnej i melioracyjnej.

W numerze 2/2004 r. zamieszczono między innymi artykuły:

- ▶ Przedsiębiorstwa branży na wolnym rynku Unii Europejskiej.
- ▶ Stan rozwoju infrastruktury obszarów wiejskich w dniu przystąpienia Polski do Unii Europejskiej.
- ▶ Zbiornik wodny Bromianów na rzece Radomie - likwidacja deficytów wody w rolnictwie.
- ▶ Reakcja zbiorników łąkowych na długotrwałą suszę.
- ▶ Dobór wybranych parametrów reologicznych hydromieszanin w zastosowaniu do obsiewu pochylonych powierzchni gruntów i utworów antropogenicznych.
- ▶ Uwarunkowania działalności branży wodno-melioracyjnej w świetle ustawy Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r.
- ▶ Krajowe i unijne regulacje prawne produkcji suszu z zielonki.
- ▶ Tereny rezerw rozwojowych (TRR) jako element obszarów trwałej zieleni (OTZ).
- ▶ Dotacja na utrzymanie ekstensywnych łąk i pastwisk jako szansa dla użytków odłogowych i opuszczonych.
- ▶ Informacje Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.
- ▶ Z życia nauki i uczelni.

Zamówienia na prenumeratę można składać pod adresem:

ZG SITWM, ul. Czackiego 3/5, 00-043 Warszawa
nr konta 96 1160 2202 0000 0000 2921 0044

ZW INPE i redakcja: ul. Kalinowa 5, 97-400 Bełchatów
tel. (centr.) (0-44) 635 02 00, red. nacz. 635 02 01
sekretariat 632 67 91, tel./faks 632 32 61
e-mail: redinpe@ld.onet.pl, www.sep.com.pl
Konto bankowe: PKO BP SA O/Bełchatów
86 1020 3958 0000 9402 0014 6969

Dotychczasowy dwumiesięcznik Stowarzyszenia Elektryków Polskich z dniem 1 lipca br. zostaje przekształcony w miesięcznik. Do tego czasu w br. ukazały się 3 numery i do końca roku wyjdzie 6 następnych, kolejnych numerów. Do numerów wydawanych w miesiącach nieparzystych, począwszy od numeru 58 (lipiec 2004), będą załączane bezpłatne mon tematyczne zeszyty „Podręcznika INPE dla elektryków”. Czytelnicy zajmujący się projektowaniem, wykonawstwem i eksploatacją sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych znajdują w tych zeszytach potrzebne im dane i wskazówki zebrane z obowiązujących przepisów, aktualnych zasad wiedzy technicznej i Polskich Norm. Podręcznik jest adresowany do osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, osób zatrudnionych na stanowisku dozoru i eksploatacji sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych, osób i firm prowadzących usługi w zakresie elektryki oraz inwestorów i użytkowników obiektów budowlanych.

W numerze 57 (maj-czerwiec 2004 r.) INPE znajdują Czytelnicy artykuły: prof. Zdobysława Flisowskiego pt. Zasady stosowania urządzeń piorunochronnych,

dr. inż. Zbigniewa Nartowskiego pt. Minimalne odstępstwa w instalacjach wysokiego napięcia i dr. inż. Witolda Jabłońskiego pt. Uziemiaenia w sieciach rozdzielczych i instalacjach elektrycznych niskiego napięcia pracujących w układach TN (będący 4 częścią z cyklu „Instalacje uziemiające”), oraz Tadeusza Malinowskiego pt. Jeszcze raz o dobrowolności stosowania Polskich Norm. W części dotyczącej przepisów prawnych zamieszczono w tym numerze wybrane teksty ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz wybrane teksty rozporządzenia ministra infrastruktury z 7 kwietnia 2004 r., zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Publikowane w tym numerze INPE wybrane teksty obydwu aktów prawnych - dla wygody Czytelników – ujednolicono w zakresie artykułów czy też paragrafów, ulegających zmianie. Teksty zmian wprowadzone przez ww. akty prawne zostały wydrukowane pogrubioną czcionką. Trzeci akt prawny (Ustawa z 2 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska) wyrażający postanowienia dyrektywy 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych, zamieszczony został „in extenso”. Na uwagę zasługują wykazy norm z dziedziny elektryki i odpowiedzi na listy czytelników, a także opis treści Zeszytu 1 „Podręcznika INPE dla elektryków”.

▼
Kwartalnik

Stowarzyszenia

Inżynierów

i Techników

Wodnych

i Melioracyjnych,

ukazuje się

od 1958 r.

▼
Dwumiesięcznik

COSiW

Stowarzyszenia

Elektryków

Polskich

▼
Czasopismo
Polskiego Związku
Inżynierów
i Techników
Sanitarnych

GAZ, WODA i TECHNIKA SANITARNA

Redakcja: ul. Czackiego 3/5, pok. 404
00-043 Warszawa, skr. poczt. 1004
tel./faks (0-22) 827-02-49, 336-14-07
www.cieplogaz.sitk.com.pl
e-mail: gwits@poczta.onet.pl

► Kwietniowy numer czasopisma „Gaz, Woda i Technika Sanitarna” zawiera jeden obszerny artykuł dotyczący problemów gazownictwa oraz cztery artykuły dotyczące szeroko pojętej dziedziny wodociągów i kanalizacji. Szczególną uwagę zwraca artykuł dotyczący dopuszczalnych warunków eksploatacyjnych gazu ziemnego, doświadczalnych metod pomiaru równowag fazowych oraz zawierający model obliczeniowy równowag fazowych.

Artykuł p. Andrzeja Wiśniowicza obejmuje zagadnienia sterownia przepływem w przewodach

► Oddając do rąk Państwa majowy numer czasopisma „GWITS” pragniemy zwrócić szczególną uwagę na treści dotyczące ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, która w najbliższym czasie ma być zmieniona. Znajdą Państwo w czasopiśmie nie tylko treść projektu nowego brzmienia ustawy, ale również bardzo interesujące wypowiedzi na jego temat.

Niewątpliwie warto zapoznać się z krytycznym spojrzeniem na wytyczną ATV A131P w aspekcie usuwania fosforu na drodze biologicznej. Autor artykułu udowadnia, że obliczone według wytycznej pojemności beztlenowych komór mieszania są za małe dla osiągnięcia zadowalających efektów dotyczących stężenia fosforu w ściekach oczyszczonych.

rurowych w układach regulacji przemysłowej i rurociągach.

Bardzo interesujący jest artykuł dotyczący hydraulicznych warunków działania kanalizacji podciśnieniowej. Autor tego artykułu stworzył instalację eksperymentalną oraz przeprowadził unikatowe badania dotyczące pomiarów różnicy podciśnienia poszczególnych przewodów. Jego treść powinna być pomocna przy projektowaniu tego rodzaju kanalizacji. Kolejny artykuł ma charakter prekursorski, bowiem dotyczy zastosowania czystego tlenu przy oczyszczaniu ścieków metodą osadu czynnego w reaktorach sekwencyjnych typu SBR. Informacje w nim zawarte wskazują jednoznacznie na to, że zastosowanie czystego tlenu może mieć bardzo istotny wpływ na przebieg procesu sedimentacji, o czym świadczą wartości indeksu osadu. Zastosowanie czystego tlenu może mieć szczególnie szerokie zastosowanie przy oczyszczaniu specyficznych ścieków przemysłowych oraz w przypadku pojawienia się bakterii nitkowatych. W ostatnim artykule zwraca uwagę analiza efektywności oczyszczania ścieków w świetle obowiązujących przepisów prawnych.

W czasopiśmie znajdziecie Państwo również dalsze informacje dotyczące zastosowania czystego tlenu w oczyszczalniach ścieków z reaktorami SBR. Jest to niejako kontynuacja tego zagadnienia przedstawionego w poprzednim numerze czasopisma.

Zwracają też uwagę dwa artykuły związane z eksploatacją oczyszczalni ścieków. Jeden z nich dotyczy wdrożenia wstępnego chemicznego strącania w oczyszczalni ścieków dla Sanoka, a drugi z nich usuwania azotu ze ścieków na tle zaostrzonych wymagań dotyczących jakości ścieków oczyszczonych odprowadzanych z oczyszczalni w Tczewie.

J.G. Training
szkolenia specjalistyczne

Pomagamy zdobywać potrzebne informacje we właściwym czasie

W czerwcu polecamy:

UMOWY O ROBOTY BUDOWLANE W NOWYM STANIE PRAWNYM

Warszawa, 21.06.2004

ZNAKOWANIE CE I OBRÓT WYROBAMI BUDOWLANymi PO 1 MAJA 2004

Warszawa, 22.06.2004

Programy i formularze zgłoszeń: www.jgt.pl lub 022/845 52 53

Uwaga! Liczba miejsc ograniczona – na szkoleniach przewidziany jest czas na prowadzenie dyskusji i omawianie indywidualnych przypadków.

J.G. Training, szkolenia specjalistyczne
ul. Olesińska 21, 02-548 Warszawa, tel. / fax +48 22 845 52 53, www.jgt.pl